

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

PAGINA A II-A

■ INTRECEREA —
CREAȚIE CONTINUĂ
■ Clientul
„ghinionist”

O CLASĂ
SOCIALĂ
GENEROASĂ

de Eugen BARBU

Anul XXXV Nr. 6976

Miercuri 11 mai 1966

6 PAGINI — 30 BANI

CUM SÎNT VALORIFICATE LICENȚELE ÎN INDUSTRIA CONSTRUCTOARE DE MAȘINI

Pe malul drept al viitorului golf se va forma la confluența pârului Cerna cu Dunărea în urma înălțării barajului de la „Porțile de Fier”, a început construcția viitorului nou oraș Orșova. În legătură cu lucrările care se fac, tovarășa NATALIA IONESCU, șefa atelierului de sistematizare al D.S.A.P.C. Banat, ne-a relatat:

— Noul oraș Orșova va fi amplasat pe malul unei mari întinderi de apă cu o suprafață de 400 ha, într-un frumos amfiteatru natural. Partea sistematizată va avea, pentru început, o arie de 150 ha, iar numărul celor care vor locui în 1970 — mai de

De-a lungul anilor, constructorii de mașini din țara noastră au dovedit că sînt capabili să proiecteze și să asambleze utilaje și instalații de calitate, cu caracteristici și performanțe superioare, destinate diferitelor ramuri ale economiei naționale. Echipamentele livrate dau rezultate bune și sînt apreciate atât la noi, cit și în țările unde au fost exportate. Extinderea și diversificarea nomenclaturii de produse al acestei ramuri vor continua în ciclul în ritm susținut. Activitatea de cercetare științifică, așa cum s-a subliniat la Congresul al IX-lea al P.C.R., va fi intensificată, se va desfășura și mai larg munca de concepție în vederea realizării unor noi tipuri de mașini și utilaje. Totodată, din alte țări vor fi procurate, ca și până acum, pe bază de contracte sau convenții de colaborare, licențe de producție pentru cele mai perfecționate produse existente pe plan mondial.

Achiziționarea de licențe pentru cele mai reușite produse existente pe piața internațională face parte din schimbul de valori și realizări ale amplei revoluții tehnico-științifice contemporane, de care caută să beneficieze toate țările. constituie un mijloc de accelerare a progresului tehnic. Tocmai de aceea ea este practică de tot mai numeroase țări, inclusiv cele puternic industrializate și dezvoltate din punct de vedere economic.

La noi în țară, pe baza licențelor achiziționate de stat, au fost realizate locomotiva Diesel electrică de 2100 C.P., diferite mașin-unelte de înaltă tehnicitate, motoare Diesel, transformatoare de mare putere, motoare electrice cu caracteristici speciale, transmisii hidraulice, instalații de morărit și altele. Eficiența asimilării de mașini, utilaje și instalații pe bază de licențe a fost dovedită în practică. S-a redus cu mult timpul necesar pentru studii, proiectări și experimentări, astfel că au fost economisite importante fonduri bănești și s-au asigurat mai repede anumite cerințe ale economiei naționale.

Totodată, țara noastră furnizează altor țări realizările sale tehnice. De pildă, nu de mult, România a vîndut unei societăți braziliene documentația tehnică de execuție a unor unități de pompă pentru industria petroliferă și dreptul de reproducere a acestora.

Fructificarea deplină a avantajelor pe care le oferă achiziționarea de licențe implică valorificarea lor rapidă și în spirit creator de către întreprinderile cărora le sînt puse la dispoziție. Dînd dovadă de ma-

Nu puține sînt însă cazurile cînd bogata experiență tehnică pe care, în fond, o înglobează licențele, este prelucrată în mod mecanic, considerîndu-se că existența lor ar face inutile eforturile creatoare pentru ridicarea performanțelor produselor. O serie de licențe sînt necorespunzător valorificate, iar efectele economice pe care le oferă sînt uneori diminuate tocmai pentru că există păreaerea greșită că licențele i-ar scuti pe specialiștii din uzine de efectuarea cercetărilor și a experimentărilor proprii. Licențele nu pot însă rezolva, prin ele însele, problemele asimilării în fabricație a unor noi produse, ci doar ajută, dacă sînt bine folosite, la soluționarea lor mai grabnică. Dacă avem în vedere că orice produs nou, fie el cel de modern, în ciuda anilor se uzează moral și trebuie înlocuit, rezultă că a renunța la creația proprie înseamnă a te resemna să cumperi în permanență inteligentă, cel mai scump bun existent astăzi pe piața internațională. Tocmai de aceea partidul nostru subliniază că cercetarea proprie este necesară chiar și în domeniile în care, pe considerente bine fundamentate din punct de vedere tehnico-economic,

de pildă, acele licențe comercializate bucați de lemn lăcuit, unele cu șurubii în relief. Ele sînt ieftine, dar n-au nici o valoare artistică. De ce aruncă pe piață cooperarea noastră meșteșugărească astfel de lucruri de duzină — în loc să respecte și să cultive adevărata tradiție a artei populare românești? Cui sînt destinate contrafacerea, obiectele urile, pseudo-folclorice? Cei care, mulțumindu-se într-o casă nouă, caută o piesă decorativă, menită să le înfrumuseze interiorul? Sau poate lucrurile străine, care a-

de împletituri? Avem o bogată tradiție în domeniul ceramicii, ca și al ciopliturii în lemn. Sau credeți că publicul, al cărui autohton cit și străin, n-ar cumpăra, să spunem, straițe maramureșene alii de frumoasă? Sau n-ar cumpăra cășucă, furculițe de lemn, spărgătoare de nuc, de alună (adică obiecte mici, meșteșugărești cu migală și care pot avea și uz casnic)? Dar în loc de asemenea obiecte, noi facem fabricarea din lemn! Cel puțin să nu le mișcăm în genul obiectelor din ceramică.

(Continuare în pag. a V-a)

FOLCLORUL ȘI EDUCAREA GUSTULUI PUBLIC

Vida GEZA

de împletituri? Avem o bogată tradiție în domeniul ceramicii, ca și al ciopliturii în lemn. Sau credeți că publicul, al cărui autohton cit și străin, n-ar cumpăra, să spunem, straițe maramureșene alii de frumoasă? Sau n-ar cumpăra cășucă, furculițe de lemn, spărgătoare de nuc, de alună (adică obiecte mici, meșteșugărești cu migală și care pot avea și uz casnic)? Dar în loc de asemenea obiecte, noi facem fabricarea din lemn! Cel puțin să nu le mișcăm în genul obiectelor din ceramică.

(Continuare în pag. a V-a)

De cînd o lumea, oamenii s-au grupat în comunități de interese, luptîndu-se între ele și dînd naștere la ceea ce s-a numit **viața politică**. Bătrîna istorie a clasei muncitoare cunoaște venerabile figuri de profesori și luptători pentru binele social, care au înfruntat pușcări și opresiuni în scopul dobîndirii fericirii lucrătorilor de pretutindeni, în scopul cuceririi puterii de către clasa muncitoare. Cărțile devin astfel clasele ale revoluționarii conștiințe pagini de o înaltă frumusețe. Nicăieri nu o să poți citi acolo lucruri aberante, nicăieri nu există promisiuni pentru fericire în viața de apoi; i-a și recunoscut Iadul și nici Raiul, traiul spiritual latăduhul. Se spune negru pe alb că proletariatul va lupta și va învinge în numele tuturor celor exploatați, va lupta și va învinge pentru ca să instaurare pe acest pămînt fericirea TUTUROR. Nu este vorba deci de un prospect limitat, în stare să zgîndăre un interes local sau restrîns. Nu e vorba de realizat o restricție egoistă. Aceste vechi manifestări de minți aghere la lumina unei luminări sau în pîrjolul domolit al unor vechi și bătrîne forțe, vorbesc despre condiții de trai omenesci, despre condiții de a munci cum trebuie, ele nu promit demagogic ceva celor ce nu vor să facă nimic. Primul drept care a fost revendicat este dreptul înalt de a putea munci după capacitatea fiecăruia. Nu sînt avocate cauzele din Spania și nu îndeamnă nimeni pe nimeni să înșele pe altcineva. Pămînturile sînt puse la dispoziția tuturor, ogorul nu este oferit în feiile administratorilor venali ca să fie lucrat în condiții cămătărești de către robii. El este proprietate comună, rodul lui e împărțit cu scrupulozitate tuturor. Legea dreaptă a efortului răsplătit după cât s-a obținut este respectată cu strictețe.

În filozofia clasei muncitoare locul de cîntec îl are nu cuvîntul al meu, ci al nostru. Trebuie să amintim că temnițele pline de sînge și suferință adăposteau idealiiști ce nu se gîndeau deloc la ei. Clasa muncitoare a luptat în anii de oprire pentru dobîndirea unui nivel de trai acceptabil, dacă nu foarte bun, și acest dorință este o preocupare continuă acolo unde ea a dobîndit puterea. Cea mai fermă dovadă că aceste dorințe au devenit legi ni se pare faptul că încă de la intrarea pe pămîntul moșierilor și darea lui în stăpînire (fără nimeni, încă de la naționalizări, grija față de traiul omului care muncește s-a manifestat continuu.

Să nu uităm anul imediat următor războiului, cînd aceeași clasă

(Continuare în pag. a V-a)

NOUA ORȘOVĂ

peste 10 000. Peste cîțiva ani Orșova va fi o frumoasă localitate, prevăzută cu dotări urbanistice moderne, unde nu vor lipsi drumuri și șosele asfaltate, instalații de alimentare cu apă, canalizare, iluminat fluorescent, parcuri și zone de agrement, cu acces la viitorul lac de acumulare. În prima perioadă, care se va încheia o dată cu terminarea barajului, se vor înălța blocuri confortabile cuprinzînd 2 000 de apartamente; circa 1 400 de locuințe individuale, magazine și complexe comerciale, școli, cinematografe etc. Recent, au început lucrările la primul bloc.

Despre stadiul lucrărilor de proiectare, înfățișarea arhitectonică a viitorului oraș, tovarășa arh. ADELINA IOJICĂ, proiectant principal la D.S.A.P.C. Banat, ne-a spus printre altele:

— În aceste zile, elaborăm documentația necesară pentru lucrările ce se vor executa în etapa I, 1966—1967. Am predat cea mai mare parte a proiectelor pentru cele 640 apartamente în blocuri cu 4 etaje din panouri mari, complexe comerciale, restaurante, clădiri administrative etc. Tot în aceste zile lucrăm la sistematizarea viitorului oraș — drumuri, alei, ziduri de sprijin. O atenție deosebită se va acorda mutării și păstrării cu grijă în noua Orșovă a valorilor istorice ale vechiului oraș și port dunărean.

Ion CHIUJDEA
cosp. „Scînteii”

CE VOI FI?

Florin MUGUR

Poarta liceului s-a închis în urmă. Diploma de maturitate e completată, semnată și ștampilată. În fața tinărilor absolvenți — acolo unde se află. Există, obiectiv, vreo piedică în calea realizării acestui deziderat? Hotărît că nu.

Grupă 5 din anul I al Facultății de instalații (Institutul de construcții București) are seminar. Sînt de față 13 studenți care — în pauză — răspund în scris la o întrebare simplă. Aflăm că, înainte de a deveni studenți la această facultate, unii tovarășii s-au prezentat la examenul de admitere la alte institute. Magdalena M. a dat examen, fără să reușească, la Facultatea de chimie. Radu Gh., Petre M. și I. P., la Facultatea de energetică. Angela D., la o facultate cu profil tehnic (nu precizează care). Alții doi studenți, Petre D. și Petru C. au devenit studenți ai Facultății de instalații după ce au dat examenul de admitere de două ori. Din 13 studenți, numai 6 au intrat în facultate de la primul examen, fără să piardă un an. Mai puțin de jumătate.

Desigur, linerele și o vîrstă schimbătoare. Desigur, pasiunile se nasc nu numai la 15 ani, ci și la 20. Și totuși — cîinci stu-

drenți din treisprezece au vrut să facă altceva!

„Cum am ajuns să fiu student la „Instalații”? scrie Petru C. În anul 1964, după ce am luat maturitatea, am consultat programa institutelor de învățămînt superior și am fost atras de această facultate. Așadar, la 17 ani, după ce terminasem liceul, un tânăr este nevoit să-și aleagă profesia (o profesie pentru toată viața!), consultînd o programă de învățămînt. E ca și cum cineva și-ar căuta viitoarea soție în cartea de telefon.

— Ce sprijin ai primit în anii liceului, în ce priveste alegerea profesiei? Petru e un băiat înalt,

blond. Răspunde inteligent.

— S-o iau organizat, „pe puncte”. A fost în primul rînd preocuparea unor tovarășii profesori de a-mi slîni pasiunea pentru materia respectivă. Așa am început să îndrăgesc matematica. În al doilea rînd, ar fi trebuit să-mi fie de mare ajutor orele edu-

xative în care s-a dezbătut tema alegerii profesiei. — De ce „ar fi trebuit să-mi fie”? — În trei sau patru ore educative, poate fi rezolvată o chestiune atît de vastă? Vedem dumeavoastră, se afirmă de obicei despre mai toate problemele care sînt „comple-

Terenurile situate în pantă sînt puse în valoare prin amenajarea lor în terase și plantarea cu viță de vie. La G.A.S. Rîchiș, regiunea Brașov, lucrările de terasare se execută mecanizat.

ANCHETĂ SOCIALĂ

biografii românele. Să presupunem că le interesează, însă, radiofonia sau strînzăria de precizie, instalațiile electrice sau hidroenergetice. Ce faci? Te orientezi cum poți, „după ureche”. De unde să află lucruri mai precise? De la cunoscuți? În familie? De la vecini? Aveam nevoie de cărți — eventual editate special în acest scop — pentru a mă informa. Repeț: nu numai despre frumusețea profesiilor voiam să află (sînt dinaintea convins că toate sau aproape toate sînt frumoase), ci și despre specificul lor.

— Deci: informații precise! — Bineînțeles. Cred că informarea ar face să scadă numărul celor care termină mediocrul studiu și se pierd pe drumuri. Se oprește puțin. — Receptivul. M-au a-

jutat profesorul de matematică și, totuși, într-o anumită măsură, cele câteva ore educative pomenite. A mai fost, în al treilea rînd, activitatea în cercuri. Să nu uit: e avut loc, cînd eram în clasa XI-a, o întîlnire a elevilor cu un conferențiar universitar care ne-a îndemnat să ne facem oameni de știință.

Sînt necesare „virfurile”?

„Cum se explică, după părerea dumneavoastră, faptul că o bună parte dintre tinerii care termină liceul sovăiesc în alegerea profesiei?”

(Continuare în pag. a II-a)

Vizita făcută de tovarășul Ion Gheorghe Maurer președintelui Confederației Elvețiene dr. Hans Schaffner

GENEVA 10. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: La 10 mai, primul ministru al R. D. Vietnam, Fam Van Dong, a oferit un dineu în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. Din partea română au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului forțelor armate, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Ion Moangă, ambasadorul Republicii Socialiste România la Hanoi.

federal, șeful Departamentului politic elvețian; Pierre Micheli, ambasador, secretar general al Departamentului politic elvețian; H. Stoppener ambasador, secretar general al Departamentului economiei naționale. A luat parte, de asemenea, Vasile Dumitrescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Berna. Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Vizita delegației de partid și guvernamentale române în R. D. Vietnam

DINEU OFERIT DE TOVARĂȘUL FAM VAN DONG

HANOI 10 (Agerpres). — Trimisul special Al. Cimpeanu transmite: La 10 mai, primul ministru al R. D. Vietnam, Fam Van Dong, a oferit un dineu în cinstea delegației de partid și guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. Din partea română au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., general-colonel Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului forțelor armate, Vasile Vlad, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Ion Moangă, ambasadorul Republicii Socialiste România la Hanoi.

Consiliului de Miniștri, ministrul Apărării naționale, Le Duc Tho, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării Naționale, Phan Ke Toai, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Nguyen Xien, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării naționale, Nguyen Van Tran, secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Phan Anh, ministru al comerțului exterior, Nguyen Van Huyen, ministrul educației naționale, Hoang Van Tien, adjunct al ministrului afacerilor externe, Nguyen Lam, secretar al Comitetului orășenesc de partid Hanoi, Tran Duy Tung, președintele Comitetului administrativ al orașului Hanoi, și Hoang Tu, ambasadorul Republicii Democratice Vietnam la București. După dineu, în cinstea oaspeților a fost prezentat un program artistic.

IN PREAJMA CONGRESULUI SINDICATELOR

INTRECEREA - CREATIE CONTINUUA

S-a incheiat recent o etapa importanta a intrecerii socialiste pe anul 1986. Majoritatea intreprinderilor au raportat indeplinirea angajamentelor luate in cinstea aniversarii partidului.

Care este, dupa parerea dumneavoastra, fenomenul cel mai semnificativ pe tarimul organizarii si desfășurării intrecerii?

Realizările își găsesc expresia, de obicei, in limbajul exact și precis al datelor și cifrelor. Ne-aș vrea ca răspunsul meu să semene cu un comunicat statistic, dar socot, totuși, că anumite cifre merită să fie cunoscute pentru amploarea lor încrâcțată de semnificații.

Deoarece întrebarea se referă la fenomenul cel mai semnificativ al intrecerii, aș vrea să subliniez că, după părerea mea, el constă mai ales in efortul depus pentru un nivel calitativ superior al producției. Citește sint cifre, valoarea lor sintetică e neindoleinică, dar ele nu pot fi nici un caz exprimate in termeni de spirit creator, inovator, care caracterizează in momentul de față intrecerea socialistă și care se concretizează in lupta pentru însușirea și introducerea in fabricație a unor produse cu caracteristici tehnico-funcționale superioare, in îmbunătățirea continuă a produselor existente.

In pofida unor greutăți obiective de apreciere a rezultatelor intrecerii pe plan calitativ — mai ales acolo unde se lucrează pe echipe și brigăzi — s-a reușit, datorită activității unui colectiv de specialiști organizat de consiliul nostru raional, să se introducă in unele intreprinderi din raion, unde este posibil, criterii precise de ordin calitativ — la fiecare loc de muncă, agregat, produs — pentru stabilirea rezultatelor intrecerii, a evidențierii.

Ne propunem să extindem pe viitor, pe baza unui studiu minuțios, acest sistem de criterii in cit mai multe intreprinderi, ceea ce va reprezenta un impuls spre a transforma pretutindeni intrecerea socialistă intr-o emulație a gândirii, a perfecționării, a dezvoltării spiritului inovator.

Si pentru că am amintit de evidențieri, subliniez că in primul trimestru 8.697 muncitori, 664 brigăzi și 85 secții din raion s-au menținut luna de luna pe treapta cea mai de sus a graficului intrecerii.

O cerință pusă în fata sindicatelor este perfecționarea continuă a organizării intrecerii. Ce acțiuni s-au întreprins in această privință?

Mă voi limita doar la câteva dintre ele, dintre care unele sînt in curs de desfășurare. Aș vrea să menționez, in primul rînd, ajutorul pe care l-a dat consiliul raional sindical — prin colectivele de activiști obștești trimise in intreprinderi — la organizarea unei evidente mai exacte și unei publicități mai operative, mai eficiente a rezultatelor intrecerii. Ne propunem ca, pe temelul experienței acumulate, să organizăm și o con-

sfațuire cu reprezentanți ai conducerilor de intreprinderi și ai sindicatelor in cadrul căreia să popularizăm larg metodele de stimulare a intrecerii pe calea evidențierii și publicității folosite in intreprinderi ca „Republica”, „Progresul”, „F.R.B.” etc și să criticăm, totodată, slaba preocupare vădită in această privință la „Metalurgica”, „Mătașea populară”, etc. Ar mai fi de amintit, printre acțiunile care au avut loc, schimbul de experiență cu lectorii cursurilor de ridicare a calificării din intreprinderile constructoare de mașini (o constatare care s-a bucurat de un larg ecou și ne-a ajutat mult la îmbunătățirea muncii pe acest tărîm), iar printre cele pe care le vom organiza — o constatare cu inovatorii, in cadrul căreia să dezbătem profundat principalele probleme ale mișcării de inovații din raion, indeosebi căile pentru a-i da un nou impuls, a o face mai capabilă să țină pasul cu sarcinile noi ale producției.

V. BIRLADEANU

Bucureștenii care pleacă in drumeție sau in stațiuni balneare își pot procura diferite articole de sport și turism și de la magazinul deschis recent in Calea Grivitei nr. 212, care, după cum se vede in fotografie, este bine aprovizionat

Foto: R. Costin

Sentimentalismul este anacronic?

Crede că nu mă înșel, fiecare generație are puțin de la romantici încoace, a cădat să se delimiteze de precedentele invocînd argumentul unei mari sincerități față de autenticul uman. De aici — repetate campanii de demistificare a unor gesturi considerate ca false și neautentice, frecvente dezlănțuriri ale tinerii juvenile împotriva atitudinilor convenționale.

Intenția e foarte lăudabilă, numai că: „nu e de ajuns să vrei să fii sincer: trebuie să și poți; și cum să fii, cînd nu cunoști încă nimic din viață?”

Mi-am amintit de aceste cuvinte ale lui Roman Rolland, gîndindu-mă la unul din celelalte tipuri care își aplică cu ostentație o vizibilă etichetă: „fabricat secolul 20 — antisentimental”.

Te izbesci de ei pretutindeni, tocmai pentru că, fie el unul între o sută tot reușește să te îndigneze, să te indispuză sau

„sentimentalismul”, bătrînul sentimentalism care storcea lacrimi bunilor, care citeau „Famelei”, sau care erau fascinați de privirile languoase ale lui Niels Asther. Oftăturile poezilor Văcărești sau ale lui Conachi, care leșinau la cea mai mică emoție erotică, ne aduc și nouă pe buze un ușor zîmbet. Creдем și noi că nu mai putem repeta scena balconului din „Romeo

și Julietta” de cînd conștinăm blocuri cu două-sprezece etaje, că nu putem recrea drama „doamnei cu camalii”.

dar, in ciuda asemănărilor, noi rămînem — și pentru noi și pentru adevărată sinceritate, încape fanțanțană, „poza” îndelung studiată a imperterbabilii indifferențe. Bănuind că lumea îl judecă in primul rînd după măruntelile gesturi exterioare, antisentimentalul devine cu regularitate matematică rece, grosolan, nepoliticos față de toată lumea. E dur și distant, mai ales față de sexul opus, pentru că in aceste relații ar putea fi bănuț de maximă slăbiciune.

Si asta e tot ce reușește. Dar cu cit chinul? Ce mai mulți dintre „nesentimentali” se dau in spectacol la vîrsta la care adolescentul nu are încredere in el, nu are personalitate, la vîrsta care toți vor să fie originali — într-un fel sau altul.

Firește că maturizarea aduce cu ea renunțarea la atitudinile forțate. Dar e tot atât de firesc ca un neor din acest loc de ignorare a stimeiului uman, individul să încasă vîdit, stărilor sufletești. Confundînd efectul ceea ce e natural cu ceea ce e trucat, purtătorul „pozei” ar ajunge să înțeleagă gravitatea confuziei foarte trîziu. Autocenzurarea, respingerea permanentă a stărilor afective și implicit diminuarea elanurilor proprii vîrstei poate duce, in timp chiar la dispariția sentimentului. Așa se naște cinismul. In această mi se și pare că ar conta pericolul „puștii și intensiviei” pozei antisentimentalului.

Epoca noastră, epoca de împlinire a năzuințelor, de apropiere și de descoperire de către om a propriei naturi, nu poate decît să îndemne la cultivarea celor mai profunde și autentice sentimente omenesti. Acestea dau oamenilor o mare forță morală și o neobșnuită durabilitate relațiilor dintre ei. Și atunci, e sentimentalismul anacronic?

Natalia STANCU

TINERETUL

„sentimentalismul”, bătrînul sentimentalism care storcea lacrimi bunilor, care citeau „Famelei”, sau care erau fascinați de privirile languoase ale lui Niels Asther. Oftăturile poezilor Văcărești sau ale lui Conachi, care leșinau la cea mai mică emoție erotică, ne aduc și nouă pe buze un ușor zîmbet. Creдем și noi că nu mai putem repeta scena balconului din „Romeo

SE POATE, DAR... PE JUMĂTATE

In unele sectoare de deservire — și nu dintre cele mai puțin solicitate — s-a înrădăcinat obiceiul ca serviciile să fie efectuate doar pe jumătate. Curios este faptul că cei ce practică acest sistem de lucru se consideră absolviți de orice responsabilitate, intruct — chipurile — își fac datoria în modul cel mai conștințios cu putință. Nu demult, unul dintre vecinii mei s-a dus la magazinul de geamuri din str. Popa Tatu nr. 87 să înlocuiască un ochi de geam spart. Numai-decît vânzătorul a croit geamul, l-a tăiat și l-a așezat în ramă. Mai trebuia doar să-l chituiască. Pentru aceasta însă i s-a indicat adresa unei cooperative

CUVINTUL CITITORULUI

situată in apropiere. Intrebînd de ce nu se execută și această operație la aceeași unitate, i s-a răspuns că magazinul respectiv este „specializat numai pentru croirea și tăierea geamurilor. Restul îl privește numai pe cetățean”. E lesne de înțeles că, în felul acesta, oamenii sînt nevoiți să piardă timp prețios, să bată drumurile de la un magazin la altul.

Intra-din zile am intrat la atelierul de reparat încălțăminte din B-dul Dincu Goleacu — 5-7 cu o pereche de pantofi, care trebuiau pingelii și cusuți. „Pingelele, le punem noi — ni s-a atras atenția. Pentru cusături trebuie să mergeți in strada Uranus. Acolo este o unitate care are mașină de cusut. Noi nu avem”. Mergi să cumperi o lampă de rîndu la un magazin specializat, de exemplu la „Electrotehnica” de pe B-dul Magheru. Ți se vînde lampa, dar pentru verificarea ei ești trimis la o cooperativă pe altă stradă, mottoîndu-se că in magazin nu se găsește aparatul necesar unor astfel de verificări. Drumul acesta de la magazin la cooperativă este făcut zilnic de zeci de cumpărători.

Obșnuința de a lucra „pe felii” s-a încetățenit, din păcate, și in alte domenii de activitate. Mi s-a relatat cazul locatarii Filofoaie Neamtu din str. Constantinescu nr. 43, raionul 30 Decembrie. După numeroase sesiuni, I.R.C.R. din raionul 30 Decembrie a executat lucrările interioare ale instalației electrice din locuința sa și... s-a oprit aici, pentru că de cele „exteriore” se ocupă I.D.E.B. Au trecut aproape doi ani și lucrările încă nu e gata.

Cetățeanul care apelează la asemenea servicii se întrebă: ce alimentează această anomalie, n-ar fi cazul ca forurile de resort să ia măsuri pentru a pune de acord organizarea deservirii cu interesele oamenilor?

Gh. BOGDAN București

La G.A.S. Mogoșoaia, brigada Străulești a început recoltatul cireșelor timpuriu

Foto: M. Cioabă

CE VOI FI?

(Urmare din pag. 1)

Am pus această chestiune in discuția unor profesori de la Liceul „Emil Racoviță” din București. Discuția (participanți: Viorel Alacu, Elena Munteanu, Iancu Săceanu, Iulius Müller, Carmen Ionescu, Ionel Cohn, Sonia Popescu, Nicolae Nicolae) a fost deosebit de animată.

Menirea liceului — au susținut unii tovarășii profesori — este aceea de a da elevilor cunoștințe serioase de cultură generală. Profesorul trebuia să-i sprijine, in eforturile lor de a se perfecționa, pe cei mai înzestrați dintre elevi, dar fără să se preocupe in mod deosebit de ei, intruct această preocupare ar duce la neglijarea colectivului. E nevoie de colective de elevi bine pregătite — și nu de „virfuri”.

— Și de ce să nu fie nevoie de „virfuri”?

Răspunsul la această întrebare a ajutat la conlurarea unui al doilea punct de vedere, conform căruia cei numiți cu oarecare dispreț „virfuri” sunt de fapt elevi cei mai buni, viitorii cadre de bază in domeniile in

care vor activa după terminarea studiilor. Profesorul — s-a spus — trebuie să se preocupe nu numai de instruirea unor clase cu un nivel de cunoștințe multumitor, ci și de descoperirea și sprijinirea cu toate mijloacele ale elevilor înzestrați. Marile satisfacții ale profesorului vin tocmai din pregătirea viitorilor specialiști in domeniul in care îl reprezintă el însuși. In cazuri mai deosebite, cînd un elev are cunoștințe excepționale, la o materie și note mediocre la celelalte, nu trebuie obligat — așa cum se întâmplă adesea — să se limiteze de o parte la pasivitate. E bine să fie ajutat cu tact pedagogic să-și înlăture golurile de cunoștințe, fără să slăbească nici o clipă din atenția preocuparea principală.

S-a discutat despre faptul că adesea sînt bine văzuți acei profesori care, ocupîndu-se cu sîrînță in special de elevii slabi, obțin la sfîrșitul anului un număr mic de corecții și repetații. Eforturile lor sînt, neîndoleinic, lăudabile. De ce, însă, să nu fie socotit un criteriu de apreciere valabil al muncii profesorului și reușita sa în ce privește descoperirea, formarea și dezvoltarea tinerilor deosebit de dotați in specialitatea respectivă, a viitorilor creatori, inventatori, savanți?

Îndrumare de trei ori pe an

O deosebită importanță in orientarea elevilor au — sau ar trebui să aibă — cercurile pe specialități. Într-o situație dintr-un liceu bucurestean — „Dimitrie Bolintineanu”, „Spiru Haret” și Liceul nr. 30 — funcționează peste tot cercuri de literatură, chimie, fizică și matematică, iar — la cîte una sau două dintre școlile pomenite — cercuri de franceză, biologie, electrotehnică și foto. Participanții: in medie 25 de elevi. Cîte ședințe se țin? Așa cum se obișnuiește, trei pe an. Se pare că numai cercuri folo de la Liceul nr. 30 țin ședințe săptămînale.

Cît de mare poate fi ajutorul pe care-l primesc elevii pasionați — să presupunem — de fizică, in cadrul a trei întâlniri pe an? Și nu trebuie uitat că de cele mai multe ori aceste

întîlniri, au un caracter, prin forța lucrurilor, festiv.

Pot fi auzite adesea, in școli, glasuuri care-și exprimă mulțumirea cu privire la mobilizarea făcîndu-le pentru ședințele cercurilor. Nu cumva e vorba, in asemenea cazuri, de precipitate organizatorică aplicată acolo unde nu-și are locul? Ce nevoie e de mobilizare, acolo unde adolescenții ar trebui să vină cu toată înțelegerea ca la o competiție sportivă, mînați de dragostea pentru știință și de dorința de a respecta regulile de disciplină? Mobilizare e o întîlnire de dragoste?

N-ar fi mai utile — sugerează unii tovarășii profesori — in locul cercurilor de elevi cu comunicări după modelul Academiei, să se formeze grupe restrinse de elevi pasionați care să se întâlnească, alți cit vor ei de des, și să discute in contradictoriu, să-și comunice noștii, să experimenteze? Nu conduși de profesori, ci ÎNDRUMATI cu pricepere. In așa fel încît participanții să aibă senzația că se înfășoară in cercul lor, lile pomenite — cercuri de franceză, biologie, electrotehnică și foto.

Cît mai puțin „risc”

Am asistat la discuțiile cu privire la orientarea profesională ale unor profesori, studenți și elevi. S-a pus accentul in aceste discuții pe unul

CLIENTUL „GHINIONIST”

F. BRUNEA-FOX

— Două halbe, tovarășe ospăter.

— Un moment, să schimb butoiul.

— Se putea altfel? reflectează cu amărăciune prietenul, aruncînd o privire spre masa vecină, pe care numai cu o secundă înainte ospăterul așezase patru „sonde” pline pentru tot atîția consumatori. Dacă ne înțelegem noi la masa asta, cînd era goală cînd am venit, acum...

...beam noi și aștepțau ei, i-am complotat glumele fraza.

— Rizi. Cînd vî spun eu că-s ghinionist, nu mă credeți. Voi ziceți că-s mizantrop. De ce tocmai la mine a trebuit să se schimbe butoiul? De ce nu la aliații?

— Ce te uitați numai acolo? Uitați-vă și la clienții de la mesele alea din fund. Așteaptă și ei.

— Eu le-am adus ghinion. Și tie. Pe care eu te-am invitat. Nu ride, că nu-i pentru prima oară cînd mi se întîmplă lucruri de astea! E de-ajuns să-mi fac apariția într-un magazin, pentru ca imediat să se împline o anomalie. Nu mai deparlez decît săpămîni în freacă... Văd in vitrina unui aprozar niște hrean pe cînte.

Cum am și ghinionul să flu polifonic, numai decît mi se ivesc in minte prin cea mai simplă dintre asociațiile imagistice, delicioșii crenvurșii. Meze-lărie e chiar alături. Fac doi pași și mă simt năpădit de o dulce excitație cînd mă uit in vitrina „Alimentarei” unde trona un coge-milie morman de crenvurșii. Cum spun, în

prăvălie marfă berechită. O vedeam de afară, peste capetele clienților, prin intersticiile „coadei”, vedeam vînzătoarele aferate făind, cîntărind și ambalînd, vedeam mușterii înfîlînd brațele indicelor spre costabilele pe care le-au ales, bîgînd pe chelete in plasă sau in servietă, plecînd cu firiguilele.

— Ei și? Al intră și tu. ai stat la coadă, ai cumpărat crenvurșii, pe urmă hreanul de la aprozar... Ce îi tot dai cu ghinionul?

— Dacă mă întreprin... Ei bine, a fost suficient să pășesc pragul, pentru că labolul acesta — mobil, agil, și incremenescă, exact ca in filmele in care operatorii oprește brusuc scenă activă, lăsînd personajele înepente in poziții absurde.

— Cum așa?

— Iaca așa. Tocmai cînd deverul era in toi, gîranul magazinului a suspendat vînzarea. Sosise camionul cu marfă nouă. Personalul era mobilizat s-o recepționeze. In consecință, vînzătoarele au depus armele pe țiegha, casierile și-a feracat aparatul de bonuri, și clienții au

rămas cu mîna îndreptată spre calupul de tobă, sau spre parizer, sau spre alte specialități, pe care cu o secundă înainte le aleseseră. Am părăsit coada și am aruncat o privire in interiorul camionului. Plin doliore de marfă. Cel puțin o jumătate de oră cerou descărcatul, cîntăritul, socotitul, plus papăriașerie contabilă. Te întreb: de ce n-a sosit camionul cu o jumătate de oră înainte de venirea mea? De ce nu cu o jumătate de oră după ce mi-aș fi făcut cumpărătura? La țenc cu mine a sosit. Și vrei să spui că nu sînt ghinionist? Că de ghinionist meu nu suleră și alții?

— Fii serios, că ești

om in toată firea. Există o explicație cum nu se poate mai elementară și care trebuie căutăta in felul rutinerii cum unele intreprinderi își organizează aprovizionarea. Dacă gîranul „Alimentarei” ar delega un funcționar la fabrică sau la depozit, care să efectueze acolo formalitățile acestea, și nu la magazinul de desfacere. Sau dacă aprovizionarea s-ar opera in orele de acalmie ale programului de lucru, disdiminează, și nu in dirzoara marii afluențe, n-ai avea nici un motiv să te consideri... ghinionist.

— E și asta o explicație, dar eu rămîn la convingerea mea. Dacă n-ar fi și alte inflamații... Tovarășe ospăter, ce se aude cu halbele alea?

— Un moment, să vie presăruina.

— Mai ză ceva! Să-ți mai spun o drăcovenie. In preajma lui 1 Mai, mă îmbie neavasă să cumpăr un aparat de radio, ca să auzim și noi mai ecătării emisiunea serbării — de la cenzurării tabelei care se deplăsează mai greu — de gioara noastră veche de două decenii s-a hodoroșit de tot. Alarm! Dau fuța la C.E.C., scot 2.000 de lei și mă duc glonj la magazinul respectiv. Cînd să intru, tocmai ieșeau un celtăean cu cutia in brațe. Îi intrac cearcă a preferat și dacă mai sînt. Imi răspunde asigurător și simt așa ca o bucurie anticipată a audienței pe care o voi gusta in dimineața festivă, din totolul și sorbind o cafeleuță cu caimac. Mai erau cîțiva clienți înăuntru, de care funcționarul se ocupă atenț, dînd lămuriri tehnice,

cu competență și afabilitate. Venindu-mi rîndul și comunicîndu-le ce doream, funcționarul a căzut subit într-un fel de „transă”:

— Un moment, vă rog — și e dispărut îndărul unei uși pe care scrie „contabilitate”.

Pe mine, cum țiam spus, așteptarea fructuoasă nu mă îndispune. Și apoi un moment, comercial prețeluit, e un moment, nu o eternitate. Ceilalți clienți (de unde era să aduceam in persoana mea un aducător de ghinion?) au apreciat la fel dimensiunile unui moment, continuînd să examineze cu seriozitate diversele aparate rînduite in rafturi. Te întreb: Cînd netalem-nasam „un moment” devine cînti momente, zece momente, treizeci de momente, nu ție se pare că e ceva necurat la mijloc? Să lași o jumătate de oră magazinul de izbellește, să neglijezi hodoroștronic un dever de mil de lei, găsești că e un lucru normal într-o întreprindere comercială? Pierzîndu-și răbdarea, cumpărătorii „în spe” — pleacă. Am rămas singur. In cele din urmă, intrigat, be și speriat să nu i se fi întîmplat ceva am deschis ușa biroului. Și ca să vezi? Funcționarul stătea adîncit in niște hîrții și a trebuit să-l interlopez de cîteva ori ca să ridice capul.

— Ce faci, tovarășe? — Un moment, vă rog.

— A trecut o jumătate de oră de cînd ești.

— Mi-am adus aminte, cînd v-am văzut, că am de rezolvat niște hîrții urgente. Un moment...

— Au plecat clienții. Nici eu nu mai stau. Să mă bată dumnezeu dacă înțeleg sistemul dumitale negustoresc! N-ai interes să vinzi marfa? Chiar dă să-ți-ai efectuat planul de vînzare pe luna asta, înseamnă că trebuie să tragi obloanele? Salutare. Te întreb pe tine, care-mi ești prieten de aproape o jumătate de veac, de ce tocmai cînd a dat cu ochii de mine, funcționarul și-a adus aminte că are de făcut o treabă mai presantă decît aceea de a mă face posesorul unui aparat de radio, decît de a încheia o tranzacție care să-i aducă la țiegha încă 2.000 de lei?

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

cu competență și afabilitate. Venindu-mi rîndul și comunicîndu-le ce doream, funcționarul a căzut subit într-un fel de „transă”:

— Un moment, vă rog — și e dispărut îndărul unei uși pe care scrie „contabilitate”.

Pe mine, cum țiam spus, așteptarea fructuoasă nu mă îndispune. Și apoi un moment, comercial prețeluit, e un moment, nu o eternitate. Ceilalți clienți (de unde era să aduceam in persoana mea un aducător de ghinion?) au apreciat la fel dimensiunile unui moment, continuînd să examineze cu seriozitate diversele aparate rînduite in rafturi. Te întreb: Cînd netalem-nasam „un moment” devine cînti momente, zece momente, treizeci de momente, nu ție se pare că e ceva necurat la mijloc? Să lași o jumătate de oră magazinul de izbellește, să neglijezi hodoroștronic un dever de mil de lei, găsești că e un lucru normal într-o întreprindere comercială? Pierzîndu-și răbdarea, cumpărătorii „în spe” — pleacă. Am rămas singur. In cele din urmă, intrigat, be și speriat să nu i se fi întîmplat ceva am deschis ușa biroului. Și ca să vezi? Funcționarul stătea adîncit in niște hîrții și a trebuit să-l interlopez de cîteva ori ca să ridice capul.

— Ce faci, tovarășe? — Un moment, vă rog.

— A trecut o jumătate de oră de cînd ești.

— Mi-am adus aminte, cînd v-am văzut, că am de rezolvat niște hîrții urgente. Un moment...

— Au plecat clienții. Nici eu nu mai stau. Să mă bată dumnezeu dacă înțeleg sistemul dumitale negustoresc! N-ai interes să vinzi marfa? Chiar dă să-ți-ai efectuat planul de vînzare pe luna asta, înseamnă că trebuie să tragi obloanele? Salutare. Te întreb pe tine, care-mi ești prieten de aproape o jumătate de veac, de ce tocmai cînd a dat cu ochii de mine, funcționarul și-a adus aminte că are de făcut o treabă mai presantă decît aceea de a mă face posesorul unui aparat de radio, decît de a încheia o tranzacție care să-i aducă la țiegha încă 2.000 de lei?

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

— Și? — Nici un și. Am dus banii îndărul la C.E.C. Și-am fost nevoit să mă invit la vecin, ca să auziesc emisiunea de 1 Mai. Tovarășe ospăter, ce-i cu halbele alea?

— Gala. Am venit cu ele.

— Uită-te și tu ce guler au! Se putea altfel? Alea de la masa vecină sînt numai bere pină-n virf! Mai ză ceva!

P A G I N A E C O N O M I C Ă

SE FRUCTIFICĂ AVANTAJELE ORGANIZĂRII ȘTIINȚIFICE A PRODUCȚIEI?

Ing. Ioan BORDAȘ
secretar al Comitetului regional
Brașov al P.C.R.

Acum citva timp, Comitetul regional de partid Brașov a analizat, într-o ședință plenară cu activul din industrie, modul în care organele și organizațiile de partid, conducerea întreprinderilor din regiune se ocupă de organizarea științifică a producției și a muncii. O primă concluzie care s-a desprins cu acest prilej: prin măsurile tehnice și organizatorice eficiente, stabilite în urma consultării largi a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, la uzinele „Tractorul” și „Rulmentul” din Brașov, în secțiile fabricii „Furul roșu”-Tâmbaciu și Complexului de faianță și sticlă-Sighișoara, precum și în alte întreprinderi, procesul de producție se desfășoară în fluxuri raționale, pe linii tehnologice de fabricație, folosindu-se metode moderne de optimizare și planificare operativă a producției. Rezultatele se concretizează în creșterea continuă a producției și productivității muncii, în îmbunătățirea calității produselor, în obținerea unui volum sporit de economii și beneficii.

Analiza a scos la iveală și faptul că în unele întreprinderi se mențin încă serioase carente în organizarea producției și a muncii. În referatul prezentat la plenară, ca și în discuții, s-a recomandat organizării de partid și conducerii tehnico-administrative de la uzina „Hidromeca-

nica”-Brașov, fabrica „Electroprecizia”-Săcele, Uzina nr. 2 și uzina „Steagul roșu” din Brașov să îmbunătățească actuala organizare a fluxurilor tehnologice. În unele secții ale acestor uzine, datorită amplasării nu întotdeauna raționale a mașinilor și utilajelor, circuitul pe care îl urmează diferite repere și subsansamble în timpul fabricației este azi complicat, cu multe încrucișări și aglomerări, cu locuri înguste.

O serie de neajunsuri s-au constatat în domeniul planificării operative a producției. La „Electroprecizia”, de exemplu, prin nepunerea de acord a sarcinilor de plan cu capacitățile de producție din fiecare secție, prevederile planului nu se realizează ritmic. Tot astfel, la Uzina nr. 2, comenzile sînt lansate simultan atât la turnătorie, cit și la uzină, fără să se aibă în vedere respectarea ciclului de fabricație a reperelor. În asemenea condiții, nu există un decalaj normal între secții.

Organizațiile de partid și conducerile întreprinderilor au fost îndrumate să constituie colective de specialiști, care să studieze în secții și ateleze posibilitățile de îmbunătățire a programării producției, de perfecționare a fluxurilor tehnologice, de organizare mai bună a aprovizionării locurilor de muncă. Măsurile care se iau în întreprinderi pentru perfecționarea

organizării producției vor trebui să urmărească, înainte de toate, asigurarea condițiilor favorabile utilizării integrale a capacității utilajelor și instalajilor. Făcînd o medie pe ansamblul regiunii, constatăm că întreprinderile lucrează sub două schimburi pe zi. Într-o serie de unități cu pondera mare în regiune, cum sînt uzinele „Tractorul”, „Steagul roșu”, „Hidromecanica”, întreprinderea de unelte și scule, fabrica „Flamura roșie”, coeficientul de schimburi este și mai redus, oscilînd între 1,30 și 1,47. Colectivele întreprinderilor vor trebui să acorde, prin urmare, o atenție sporită pregătirii tehnice a procesului de producție, încercării mai judicioase a mașinilor pe schimburi și asigurării unei asistențe tehnice calificate în schimburile II și III.

Nemijlocit legată de utilizarea rațională a capacităților de producție, de desfășurarea normală a fluxului tehnologic este organizarea cât mai judicioasă a transportului intern al materialelor, pieselor, semifabricatelor între operații și secții. Într-o serie de întreprinderi, datorită neglijării acestui aspect, piesele fac multe drumuri inutile de la o mașină la alta, de la o secție la alta și de aici la magazie. Nu poate fi socotită normală, de exemplu, situația de la uzina „Rulmentul” unde, cu toate că producția este organizată pe secții cu flux continuu de fabricație, transportul intern nu este pus la punct. În acest scop folosindu-se peste 300 de muncitori. Aici și în alte uzine sînt condiții de a se amenaja noi linii de transfer, benzi rulante și alte mijloace mecanice pentru transportul intern al materialelor.

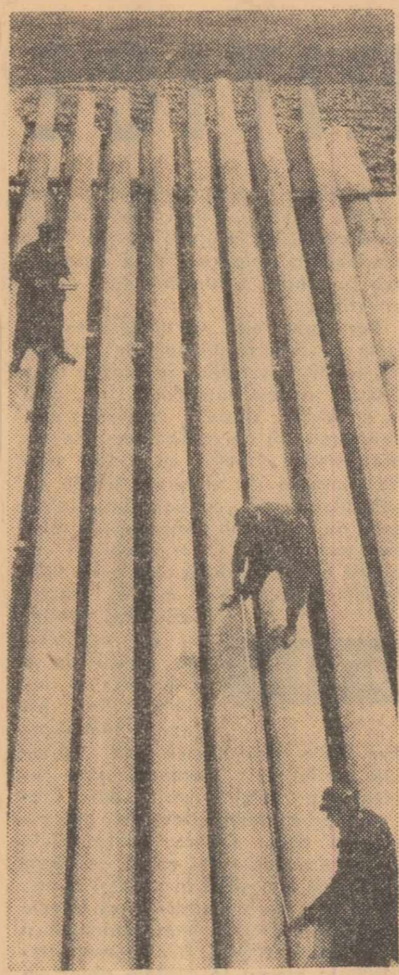
Ceea ce merită a fi apreciat este faptul că în unitățile industriale din regiune s-au conturat încă de pe acum o serie de măsuri concrete pentru perfecționarea organizării producției și a muncii. La uzina „Automecanica”-Sibiu, de exemplu, s-au reamplasat, potrivit cerințelor unui flux tehnologic rațional, o bună parte din utilajele care produc piese de schimb. Aici s-a aplicat pentru prima dată în regiune, cu rezultate bune, metoda drumului critic, care a permis reducerea marelui timp de 25-30 la sută. Măsurile similare s-au aplicat și la uzinele „Tractorul”-Brașov și „Independența”-Sibiu. Va trebui ca — cu sprijinul organelor de partid, sindicale — această experiență bună, rezultatele ei, să fie popularizate, trecîndu-se la aplicarea ei pe scară mai largă.

Unii conducători de întreprinderi și-au manifestat însă intenția de a cere investiții suplimentare și oamenii în plus pentru organizarea superioară a producției. Evident, aceasta ar fi o cale ușor de urmat, dar deloc economică. Considerăm că lucrările trebuie efectuate, mai ales, prin valorificarea rezervelor

interne ale întreprinderilor, precum și prin credite bancare pe termen scurt.

Ar mai fi de făcut o observație. Este de dorit ca specialiștii din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Ministerul Industriei Ușoare să acorde mai mult sprijin și îndrumare tehnică eficientă unităților în aplicarea unor măsuri, în generalizarea experienței înaintate cîștigate într-o întreprindere sau alta.

Este de la sine înțeles că așezarea pe baze științifice a organizării producției și a muncii va contribui la realizarea ritmică, lună de lună, decadă cu decadă, a prevederilor planului în fiecare uzină sau fabrică. Organele și organizațiile de partid, colectivele întreprinderilor din regiunea Brașov vor face totul pentru trecerea în viață a sarcinilor în acest domeniu trasate de conducerea partidului oamenilor muncii din industrie.

Stilpi pentru linii de înaltă tensiune fabricați la întreprinderea de construcții metalice și prefabricate (Secția Titan) din Capitală

Foto: Agerpres

Ce dă stațiunea experimentală pentru creșterea producției zootehnice

La stațiunea experimentală zootehnică Rușeu, regiunea Galați, lucrările de cercetare vizează realizarea la nivel cât mai superior a sarcinilor privind dezvoltarea creșterii animalelor. Stațiunea își concentrează eforturile spre crearea de rase de animale cât mai productive și perfecționarea celor existente, adaptate la condițiile din zona de stepă, înmulțirea și răspîndirea lor în producție.

Prin cunoașterea potențialului biologic al animalelor, prin folosirea selecției, formarea și consolidarea liniilor de înaltă valoare, încrucișarea între rase diferite, asociate cu hrănirea rațională și adaptarea corespunzătoare, am reușit să sporim an de an producția medie și productivitatea animalelor. La faurine, lucrările de cercetare se desfășoară pe rase roșii de lapte, rase prevăzute a se crește

în zona de stepă. Prin selecția bazată pe cunoașterea potențialului biologic, asociată cu alimentația rațională, s-au format linii de producție mare de lapte. Dacă în anul 1960 producția de lapte pe vacă furajată a fost de 2353 litri, în anul 1965 s-au realizat în medie 4563 litri. Natalitatea a ajuns la 96 la sută, ceea ce arată echilibrul între producția ridicată de lapte și funcția de reproducție.

La porci, prin încrucișarea rasei Marele Alb și Landrace cu Solec și prin selecția se obțin porci de carne de Rușeu. Caracteristic acestui tip de porc este buna adaptabilitate la condițiile de climă din zona de stepă și păstrarea însușirilor economice de la rasele Marele Alb și Landrace. Productivitatea este de 10,6 purce, iar greutatea de 90 kg se realizează la vârsta de 26 săptămîni. În anul 1965 s-a realizat un spor mediu zilnic de 562 grame, cu un consum de 4,97 unități nutritive pentru un spor de creștere în greutate.

În sectorul ovine, în stațiunea s-a format cel mai omogen lot de figeie rugine, de la care anul trecut, s-au obținut în medie 6,8 kg lînă STAS. Continuum să aplicăm selecția riguroasă pentru realizarea unui tip de oaie cu lînă semilînă, asociat cu o producție bună de carne și lapte.

În sectorul avicol, lucrările vizează perfecționarea raselor de păsări pentru ouă și carne, a sistemului de creștere și a incubajului, în special la curci, care vor constitui speciile profilabile la stațiunea noastră. Prin încrucișarea curcilor locale cu rasa Bronzată cu piept lat, s-a obținut un melis rezistent și productiv, care la vârsta adultă cîntărește 9 kg.

Producțiile superioare ale animalelor, cit și grija pentru obținerea de furaje valoroase, de calitate bună și cit mai ieftine, determină rentabilitatea în ansamblu a sectorului zootehnic. În stațiunea noastră, producția marfă se realizează în procent de 82 la sută din sectorul zootehnic și, în fiecare an, bilanțul activității se încheie cu beneficii.

Ne preocupăm obținerea reproducțiilor de valoare pentru unitățile de producție învecinate sau chiar mai distanțate. Pentru folosirea faurilor de mare valoare am organizat un laborator de însămînțări artificiale. Material biologic este difuzat organizat către punctele de însămînțări artificiale a vacilor din cooperativile agricole vecine: Rușeu, Lunca, Lergu, Jugureanu, Ulmu și Mohreanu. În perioada 1962-1965, stațiunea a livrat unităților de producție 193 lău-rași și 814 vaci și junici. În aceste unități, calitatea faururilor s-a îmbunătățit, iar asigurarea alimentației, la nivelul potențialului biologic, constituie baza sporirii producției de lapte și carne.

În anul 1965 s-a asigurat aproape 30 la sută din necesarul de păsări pe regiune numai cu lînă și carne din stațiunea Rușeu. În condițiile cooperativelor agricole, porcul românesc de carne s-a dovedit adaptabil, păstrîndu-și însușirile. Cooperativile agricole Găiseanca și Rușeu din raionul Făurei, Insușești din raionul Brăila și altele și-au format ferme de porcine folosind animalele de păsări provenite de la Rușeu.

Lucrările privind ameliorarea ovinelor au fost extinse și într-o serie de cooperative agricole din regiunea Făurei și Panciu și se desfășoară sub îndrumarea laboratorului de la stațiunea. Multe cooperative, ca cele din lanca, Făurei, Găiseanca, Plopu, Rușeu, și-au format turme de ovine cu un grad avansat de ameliorare. Acțiunea de ameliorare a ovinelor din cooperativele agricole se desfășoară cu succes pe o rază din ce în ce mai mare, prin însămînțări artificiale a oilor cu material biologic provenit de la berbecii de mare valoare din stațiune. În anul 1964 s-au însămînțat peste 14 mii ovine iar în anul 1965 peste 17 mii. În zona mai îndepărtate se difuzează berbeci și lînă de femel. În ultimii ani s-au livrat peste 2860 ovine pentru păsărilor din care 1433 berbeci.

Pentru îmbunătățirea calității păsărilor s-au livrat cooperativelor agricole din împrejurimi peste 450 mii de ouă pentru incubat și 125 mii pui. Pe lângă sprijinul material direct, prin reproducători livrați unităților de producție, în vederea ameliorării animalelor, cercetătorii se ocupă și de organizarea selecției, adaptării și hrănirii animalelor. Diferite îndrumări se dau specialiștilor care lucrează în cooperativele agricole prin cursurile pentru însușirea cunoștințelor, cit și brigadirilor din aceste unități, cu ocazia schimburilor de experiență. Legarea tot mai strînsă a cercetărilor din domeniul zootehnic cu cerințele practice va contribui la progresul continuu al acesteia importante ramuri de producție a agriculturii.

Ing. Constantin COVALU
directorul Stațiunii experimentale zootehnice Rușeu, regiunea Galați

„AUTOBUZUL” în plină viteză

În întrecerea socialistă ies la iveală inițiative, se confruntă păreri, puncte de vedere diferite; pînă la urmă experiența valoroasă, perseverența, practica înaintată își spun cuvîntul și ceea ce la prima vedere a pare ca imposibil sau greu de rezolvat devine realizabil. Așa s-a întâmplat și la „Autobuzul” din Capitală, unde în prima decadă a lunii aprilie au „intrat în parc” 35 la sută din numărul de autobuze planificate pe întreaga lună, 37 la sută din cel al troleibuzelor și peste 32 la sută din cel al autoutilitarelor. Pe două decade din aprilie, planul lunar al producției marfă vîndută și încasată a fost realizat în proporție de aproape 65 la sută.

stabilă acestor neajunsuri, produsele au fost livrate ritmic.

— Practic, cum se încolțesc azi programarea operativă a producției!

— După primirea planului lunar de producție — ne-a spus ing. VASILE CORING, dispecer șef — se repartizează sarcinile pe secții. Se are

Concomitent cu programarea operativă a producției, s-a vizat și reorganizarea fluxului tehnologic. În acest sens, s-au stabilit noi tacte la benzile de montaj și de finisaj, în așa fel ca nivelul producției finite și recepționate să nu varieze de la o zi la alta, de la o decadă la alta. Reorganizarea echipei din secția autobuze, potrivit specificațiilor lucrărilor — pregătitoare și de montaj final — aplicată cu câteva luni în urmă, a permis creșterea simțitoare a productivității muncii, evitarea unor încrucișări în circuitul pieselor.

Merită a fi subliniată și activitatea îndreptată spre organizarea temeinică a aprovizionării tehnico-materiale. Este un capitol al activității întreprinderii care s-a bucurat de mare atenție. Cadrele din compartimentul de aprovizionare al uzinei au asigurat în mod ritmic locurile de muncă cu materialele prime și materialele de care au nevoie. Uzina și-a cimentat în ultimul timp legăturile cu cele peste 35 de întreprinderi cu care cooperează în fabricarea autobuzelor. Tot mai mult dintr-o conștientă o savină principală a îndeplinirii condiționată a obligațiilor contractuale. La fel de pilduitoare este și acțiunea pornită spre sfîrșitul anului trecut pentru reanalizarea construcției și tehnologiei de fabricație a reperelor și subsansamblelor autovehiculelor.

Cum e și firesc, desfășurarea ritmică a producției a asigurat colectivului uzinei condiții pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan și a angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Pe patru luni din acest an, planul producției globale a fost depășit cu 4,8 milioane lei și s-au obținut beneficii suplimentare în valoare de 1381000 lei. Într-un cuvînt, „Autobuzul” se află acum în aceste zile, în plină viteză.

— După părerea mea — ne-a spus

Prepararea pentru recoltare

În stațiunile de mașini și tractoare continuă pregătirea pentru recoltările de vară. În timp ce mecanizatorii lucrează intens la întreținerea culturilor prăitoare, în atelierile stațiunilor se revizuesc și se repară mașinile ce vor fi utilizate la strîngerea recoltei. Au fost pregătite pînă în prezent peste 30 la sută din combinele de cereale păioase, aproape 50 la sută din presele de balotat paie și mai mult de jumătate din combinele pentru siloz și tocoarele de nutreț. Tractoarele revizuite sînt puse în funcțiune în proporție de 98 la sută. Lucrările de pregătire pentru recoltările de vară sînt într-un stadiu avansat în stațiunile de mașini și tractoare din regiunile Banat, Dobrogea și Argeș.

Zilele acestea încep instrucțiile pentru buna organizare și folosire a tractoarelor și mașinilor agricole în campania de vară. (Agerpres)

Nicolae PANTILIE

După părerea mea, în momentul de față, crearea și folosirea fondului de ajutor financiar temporar nu mai au nici un sens. Acest fond este pus la dispoziția ministerelor, însemnă că întreprinderile au posibilitatea să-și desfășoare normal activitatea cu un volum de mijloace circulante mai redus. Dar aceasta contravenește prevederilor unei instrucțiuni a Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale (1/1964), potrivit căreia normativul mijloacelor circulante se stabilește în raport cu necesitățile reale ale producției, unitățile economice fiind obligate să păstreze ca ochii din cap integritatea mijloacelor circulante. Cit se privește celelalte surse —

cut din disponibilitățile existente în contul „A”, așa cum prevăd instrucțiunile, cit prin creșterea împrumuturilor restante, garantate de forul tutelar. Aceasta înseamnă că unitățile care au beneficiat de ajutoare nu au luat măsurile convenite pentru formarea disponibilităților necesare rambursării. Se mai impune o precizare. După părerea mea, utilizarea fondului financiar de ajutor temporar, care, așa

cu s-a văzut, se formează pe principii: se ia dintr-o parte și se cîrpește în alta. La unele întreprinderi, fondul cu pricina s-a repartizat pentru salarii, deși la data cînd s-a acordat ajutorul, salariile erau plătite. În plus, termenele de rambursare nu au fost respectate de către nici o întreprindere, rambursarea făcîndu-se cu mari întârzieri. În majoritatea cazurilor, restituirile fondului nu s-a fă-

Mai este justificat fondul de ajutor financiar temporar?

ciar de ajutor temporar de către forul tutelar în vederea garantării datorită restanțe ale întreprinderilor este nefondate. Spun aceasta deoarece, pe de o parte, la multe direcții generale și ministere mărimea fondului de ajutor temporar nu poate acoperi valoarea împrumuturilor restante — și deci nu au cu ce să le garanteze — iar pe de altă parte, sumele cuprinse în aceste fonduri nu sînt ale foru-

lui tutelar. Ele au sarcina numai să le administreze. Cu alte cuvinte, folosirea fondului de ajutor financiar este un mijloc de ajutor financiar temporar, care, așa

ce se poate întreprinde? După părerea mea, ar fi mai eficient să se renunțe la fondul financiar de ajutor temporar.

Prin aceasta, s-ar reintregi mijloacele circulante ale întreprinderilor și s-ar încasa la buget sumele rezultate din sursele actuale de formare a acestui fond. Pentru acoperirea temporară a creșterilor de mijloace circulante ale întreprinderilor, cit și a dotărilor planificate aferente depășirii planului de producție-marfă vîndută și încasată, să se folosească creditul bancar. Întreprinderile sancționate pentru indisciplina financiară, cărora li se acordă ajutor prin deschiderea de acreditiv, urmează să efectueze plățile către furnizorii numai din acreditivul deschise din fondurile disponibile în contul „A”. Ar crește răspunderea conducătorilor de întreprinderi pentru cheltuielile banilor statului, s-ar întări controlul asupra activității lor economice financiare.

Ce se poate întreprinde? După părerea mea, ar fi mai eficient să se renunțe la fondul financiar de ajutor temporar. Prin aceasta, s-ar reintregi mijloacele circulante ale întreprinderilor și s-ar încasa la buget sumele rezultate din sursele actuale de formare a acestui fond. Pentru acoperirea temporară a creșterilor de mijloace circulante ale întreprinderilor, cit și a dotărilor planificate aferente depășirii planului de producție-marfă vîndută și încasată, să se folosească creditul bancar. Întreprinderile sancționate pentru indisciplina financiară, cărora li se acordă ajutor prin deschiderea de acreditiv, urmează să efectueze plățile către furnizorii numai din acreditivul deschise din fondurile disponibile în contul „A”. Ar crește răspunderea conducătorilor de întreprinderi pentru cheltuielile banilor statului, s-ar întări controlul asupra activității lor economice financiare.

Virgil BIRSANESCU
Filiola „V. I. Lenin”
a Băncii Naționale

Cum sînt valorificate licențele

(Urmare din pag. 1)

se recurge la achiziționarea de licențe.

Pentru a se asigura o eficiență maximă, holarirea de a se achiziționa o anumită licență trebuie să aibă la bază un studiu tehnico-economic aprofundat, care să țină seama de necesitățile și posibilitățile economice noastre naționale.

De regulă, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, colaborînd cu ministerele care au nevoie de vitorele produse, ține seama de aceste coordonate. În unele cazuri se scapă însă din vedere că în clipa în care încep tratativele privind procurarea unei licențe este necesar să fie abordată și problema creării condițiilor de utilizare a ei: reorganizarea procesului de fabricație, dezvoltarea corespunzătoare a capacităților de producție, formarea cadrelor, contractarea utilajelor necesare etc. În loc să se desfășoare în paralel, aceste lucrări încep adesea abia după sosirea licențelor. În plus, fabricarea noilor produse nu începe uneori decît după realizarea integrală a investițiilor și a celorlalte cerințe ale producției, deci unele activități (și parțial chiar producția) ar putea avansa mult înainte timp. Tocmai așa se explică de ce aplicarea licenței pentru echipament de frînă pneumatic pentru material rulant „Knorr” (R. F. Germană) a fost tărăgănată 5 ani, abia în prezent la uzinele „23 August” din Capitală realizîndu-se „seria zero”. Între timp frînele s-au procurat din import. Ar fi interesant de știut cum s-au împăcat Direcția generală tehnică și cea tutelară din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini cu această tergiversare, și cu altea, similare, care, evident, au micșorat eficiența economică a licențelor respective.

Există și alte situații. Licența pentru cuzinetii de motoare Diesel „Lauchertbal” (R. F. Germană), contractată în 1960, a stat nelocost la Uzina constructoare de mașini din Reșița, care primise sarcina s-o aplice, pînă în 1964. Și în tot acest interval, cuzinetii necesari s-au procurat din import. Uzina, invocînd lipsa unor utilaje și a personalului tehnic specializat, a susținut că fabricația acestui produs s-a fost transferată uzinei „23 August” care, la rîndul ei, n-a acceptat acest lucru. După patru ani, Institutul de cercetări tehnologice în construcția de mașini a primit sarcina să se ocupe de aplicarea acestei licențe. Cu ajutorul unor întreprinderi din Capitală, un colectiv de aici a reușit, utilizînd instalațiile existente, să execute cu bune rezultate primele probe în fază pilot. Acest caz ilustrează cit se poate de limpede viciul care mai stăruie în domeniul valorificării licențelor. Se pune însă și întrebarea: de ce Direcția generală utilaj chimic, energetic și minier și Direcția generală tehnică din M.I.C.M., au tolerat atîta timp această situație? La ce bun a mai fost cumpărata licența dacă, după

ing. Valentin Atanasiu, șef de serviciu în Direcția generală tehnică a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini — fundamentarea asimilării pe bază de licențe nu poate fi limitată la alegerea celui mai perfect tip de produs. Importul este să se aibă în vedere într-un context mai larg, o serie de întrebări de factori tehnici și economici, printre care: condițiile de execuție la furnizorul licenței și la uzina care o va aplica, posibilitățile de dezvoltare a capacităților de producție existente și de aprovizionare cu materii prime, raportul dintre cheltuielile de fabricație și cele de exploatare, durata de viață și necesarul de piese de schimb, posibilitățile de export.

Există și alte situații. Licența pentru cuzinetii de motoare Diesel „Lauchertbal” (R. F. Germană), contractată în 1960, a stat nelocost la Uzina constructoare de mașini din Reșița, care primise sarcina s-o aplice, pînă în 1964. Și în tot acest interval, cuzinetii necesari s-au procurat din import. Uzina, invocînd lipsa unor utilaje și a personalului tehnic specializat, a susținut că fabricația acestui produs s-a fost transferată uzinei „23 August” care, la rîndul ei, n-a acceptat acest lucru. După patru ani, Institutul de cercetări tehnologice în construcția de mașini a primit sarcina să se ocupe de aplicarea acestei licențe. Cu ajutorul unor întreprinderi din Capitală, un colectiv de aici a reușit, utilizînd instalațiile existente, să execute cu bune rezultate primele probe în fază pilot. Acest caz ilustrează cit se poate de limpede viciul care mai stăruie în domeniul valorificării licențelor. Se pune însă și întrebarea: de ce Direcția generală utilaj chimic, energetic și minier și Direcția generală tehnică din M.I.C.M., au tolerat atîta timp această situație? La ce bun a mai fost cumpărata licența dacă, după

cu se vede, nimeni nu s-a mai interesat, ani în sir, de soarta ei? Din discuțiile avute cu diferiți specialiști s-au desprins și alte deficiențe în fructificarea licențelor. Astfel, unora asimilarea produselor complexe nu se face, cum ar fi preferabil, prin însușirea succesivă a subsansamblelor lor componente și reducerea progresivă a importurilor, pe parcursul citorva ani, ci se consideră că asimilarea trebuie să se facă neapărat deodată pentru întreg produsul, importurile sistîndu-se în întregime în momentul achiziționării licențelor. În unele cazuri nu se asigură din timp nici subsansamblele componente nelicentiate. S-a achiziționat, de pildă, licența „Vapor” (Olanda) pentru agregatul de încălzire a apei și uleiului la locomotivele Diesel electrice. Licența nu include însă și electromotorul de 0,2 CP. Normal ar fi fost ca acesta să fie importat un timp (asa cum face și firma olandeză), pînă s-ar fi pus la punct fabricarea în țară a electromotorului. Dar nu s-a recurs la această soluție, în schimb, s-au procurat de peste hotare agregate întregi.

De cea mai mare importanță s-a dovedit a fi corelarea, prin planul tehnic, a eforturilor uzinelor care colaborează la realizarea produselor pe bază de licențe. Asimilarea în bune condiții a mașinii de rectificat „Giustina” se datorește și faptului că, prin planul tehnic, eforturile uzinei coordonatoare („Rulmentul”-Brașov) au fost sincronizate cu cele ale uzinelor care aveau sarcina să asigure echipamentul electric. Această punere de acord nu se face însă peste tot. Realizarea agregatului „Vapor” de către uzina „Vulcan”-București a întârziat pentru că instalația de automatizare n-a fost introdusă în planul tehnic al Grupului de uzine pentru asparataj, echipament electric și in-

stalații de automatizare din București și care din acest motiv, n-a fabricat-o la timp.

Eficiența economică a achiziționării de licențe este uneori diminuată de către beneficiari. Sînt cazuri cînd ei întîrzie să precizeze numărul utilajelor de care au nevoie sau renunță la produsele pentru care, la propunerea lor, s-au procurat documentații tehnice. Licența pentru compresoare orizontale cu cilindri opși „Brotherhood” (Anglia) s-a achiziționat cu avizul Ministerului Industriei Chimice. Cînd s-a dea comenzi însă, acest minister a început să ezite, ca apoi să renunțe la aceste produse. Poate că există motive întemeiate. Dar de ce nu au fost comunicate înainte de a se cheltui bani pentru achiziționarea licenței? Altelei, invocînd, ce-i drept, slaba calitate a unor produse similare executate anterior achiziționării unei licențe, unii beneficiari manifestă o exagerată neîncredere față de produsele realizate pe bază de documentație străină. Este cazul Ministerului Petrolului, septic în privința motoarelor Diesel produse la uzina „23 August” din Capitală pe baza licenței „Maybach” (R. F. Germană).

Ce concluzii se desprind? Sînt necesare eforturi sporite și mai multă perseverență în aplicarea fără firzire și fructificarea din plin a avantajelor economice pe care le oferă asimilarea de noi mașini și utilaje pe bază de licențe. Orice amănare a aplicării, orice abandonare a licențelor achiziționate înseamnă de fapt a atenta eficiența eforturilor pe care statul nostru le face pentru ridicarea potențialului industrial al țării. Tocmai de aceea se cuvine ca problema valorificării licențelor să stea în mai mare măsură în atenția ministerelor și a C.S.P., a întreprinderilor, a tuturor cadrelor chemate să înlăture cu hotărîre deficiențele semnalate, să facă tot ce le stă în putință pentru ca licențele și documentațiile tehnice achiziționate de peste hotare să se aplice în cel mai scurt timp în producție, cu maximum de eficiență economică.

DIVERSITATEA MODALITĂȚILOR CRITICE

În ultima vreme au fost angajate în presa noastră literară dezbateri fructuoase în jurul unor probleme de real interes teoretic și metodologic. Discuțiile în jurul problemelor realității, ale specificului național în artă și literatură, ca și aceea despre critică sînt în acest sens elocvente.

Discuția despre critică își propune să clarifice o varietate de probleme începînd cu cele legate de metodologie — mijloace, criterii, procedee — ridicîndu-se pînă la semnificațiile generale ale problemei.

Într-unul din aceste eseuri se explică de ce socialul (ca valoare în estetică) este confundat cu sociologicul sau (ceea ce e aproape ridicol) cu sociologismul. Și aceasta nu numai în planul criticii curente, ci și în cel al istoriei literare. Este suficientă recitarea unor articole și studii despre unele personalități literare aparute cu prilejul aniversărilor, pentru a ne face o imagine clară asupra fenomenului la care ne referim.

vă și derulătoai locmai sub aprecierile pe care le furnizează. Estetica și critica marxistă nu neaga, ci presupune efortul interpretativ și justificativ, dar în același timp subliniază necesitatea aspectului explicativ, a utilizării unor metode adecvate instrumentale de apreciere care să ofere judecării obiective, măturii despre opere de artă analizate. Și să nu uităm că adeseori înnoia consideratiile despre desuetudinea criticii explicative și genetice pîndesc primejdioase și prăfuitule teorii despre caracterul inanalizabil al artei, subiectivizînd-o total. Fără explicare cauzală (cum, de altfel, au evidențiat în cadrul discuției despre condiția criticii, ce se desfășoară în „Gazeta literară”, și unii dintre participanți: Al. Oprea, Eugen Simion, Matei Călinescu, Gh. Achizi, D. Micu, D. Costea) nu e posibilă judecata de valoare obiectivă. Iar aceasta e, la rîndul ei, un element, o categorie de esențialitate însemnate ale esteticii materialiste, marxiste și ne-marxiste, a criticii noastre literare. Aceasta nu mai e însă o cumințe și în prosă, la dispută terminologică sau metodologică.

DISCUȚII

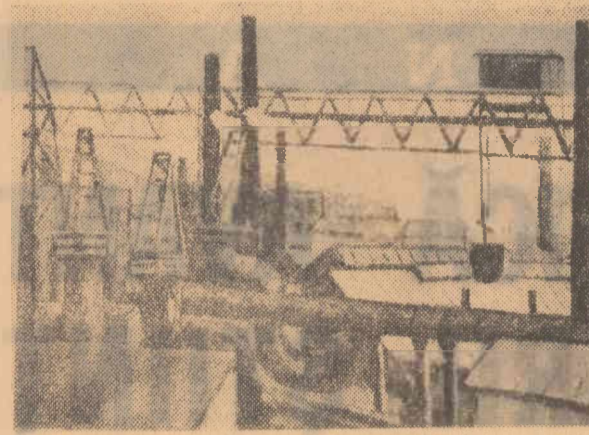
Misiunea criticii, însăși rațiunea ei de a fi, este — cum se știe — de a formula judecări de valoare în legătură cu o operă. Marea diversitate de stiluri în planul creației implică, însă, în chip firesc, variate mijloace de investigație critică. Orice modalitate care contribuie la conturarea unor aprecieri de valoare reale e legitimă și necesară, iar istorizările sînt, sub acest raport, o operație secundară, puțin pedantă. De la o vreme, însă, unii pledează cu exclusivism pentru o critică așa-zis creatoare, negînd pur și simplu eficiența altor modalități. Punctul de vedere nu e deloc nou și într-un fel e justificat. S-a practicat la noi, uneori, mai ales în deceniul trecut, o critică cenșuroasă, cu un limbaj uscat, fără expresie și culoare. Reacția este normală și sub acest raport pledează pentru o critică adecvată, care să se prezinte într-o formă stilistică aleasă, sînt deplin justificabile. Problema e însă dacă singura modalitate de a o depăși este practica literaturizării, atribuindu-se criticii aceeași însușiri ca și creației literare, în dauna rolului esențial al acestui critic — acela de a emite judecări de valoare și nu de a reconstitui universul cu procedee artistice.

Alteori se acceptă „conciliant” că asemenea valori ar putea fi admise cel mult în prosă, pe lângă „delicat” al poeziei ele ar fi însă neavenite. Așa să fie oare? Dar poezia contemporană e prin excelență o poezie de idei cu o preocupanță substanțială filozofică, exprimînd în anumite împrejurări sociale și morale realitățile omului modern, iar în condițiile omni-pnii eliberate, aspirațiile, împlinirile și căderile lui. E în acest caz posibilă aprecierea poeziei contemporane, excluzînd din discuție un aspect alii de important ca valentele ei filozofice? Blaga și Argeșii, Quasimodo și Ungareti, Ion Barbu și V. Voiculescu nu pot fi înțeleși fără o preagătură filozofică și fără a fi semnate de concepții lor filozofice reflectate în poezie. Aceasta nu se poate însă realiza prin subraze și naive maniere impresioniste. Estetica marxistă, structurată pe o concepție general filozofică despre lumea și societate, oferă din plin modalitatea înțelegerei acestei poezii și, de aceea, criteriile ei trebuie să fie așezate în prim planul judecării de valoare. Iar esteticele noastre științifice

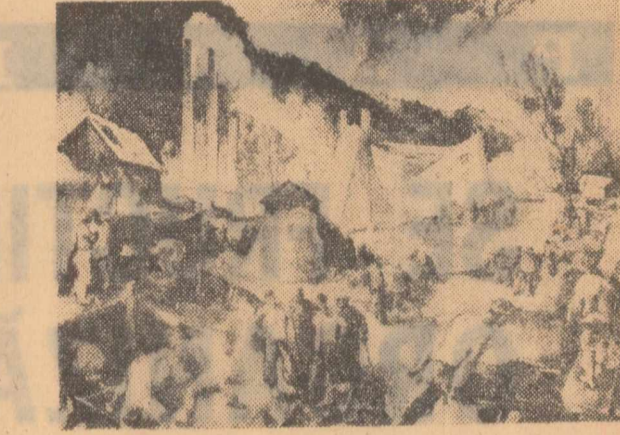
(mai trebuie oare să spunem?) nu trebuie folosite exclusiv a criticii sociologice, ci, în egală măsură, toate modalitățile care realizează aprecierile profunde a fenomenului literar și artistic.

Desigur, critica e mereu în căutare de formule și mijloace noi. E un fenomen explicabil și necesar, fiind de schimbarea criticilor de a descoperi structuri noi în operele, de a-și aprecia și releva valoarea, într-un cuvînt de a investiga literatură cu instrumente noi mai adecvate.

Desigur, critica e mereu în căutare de formule și mijloace noi. E un fenomen explicabil și necesar, fiind de schimbarea criticilor de a descoperi structuri noi în operele, de a-și aprecia și releva valoarea, într-un cuvînt de a investiga literatură cu instrumente noi mai adecvate.

BRADUȚ COVALIU „Peisaj industrial-Resită”

NAGY IMRE „Săpători la Bicaz”

„Capul de rățoi”

Deși scria de Gh. Ciprian la vîrsta maturității, „Capul de rățoi” este o piesă juvenilă. Cei patru eroi — Cirivis, Maclean, Penlagon, Bălăiu — se voiau niște liceeni înfrîzîți, care ar fi uitat că trecuseră pragul bacalaureatului. A depăși această treaptă însemna pentru ei a intra în acel meci-cantim groznic al vieții burgheze, unde pe mulți colegi de-ai lor — asemenea Bucălăului — „goana după hrană, onoruri și avere” îi preschimbă în lupi rinjitori. Cirivis și prietenii săi dorau să-și păstreze puritatea adolescenței, dreptul la visare, posibilitatea de „a nu rasufla cu plămîni alora”. Conștienți de existența unor grave contraste sociale, ei aspirau spre o schimbare, fără a ști bine nici ce trebuie schimbat, nici cum. Arma ce le stătea la îndemînă, singura pe care o vedeau, era amorul.

Cronica dramatică

Așa e început mica revoltă fanatizată a „rățoilor”. Ei s-au decis să înceteze regulile „bătrînei doamne Logica”, deoarece acestea păreau a fi prelungindii legale de „secolul domn interes”. Farsele pusă la cale se seama simbolizîndu-l pe barbu băveu — mai ales în 1940, cînd piesa a fost reprezentată pentru prima oară — un vîdit sens satiric la adresa erivismului, a polițienismului, a conformismului obtuz. Amenințați de răzbuirea Domnului cu barbu, „rățoii” își găsesc un refugiu poetic între crengile unui pom care-și apropie de cer, dar ale cărui rădăcini în pămînt (frumoasă imagine!) nu le aparțin. Proprietarul, încercînd să-i gonască și în cele din urmă poliția lae pomul. Senzația de moment pe care cei patru originali au provocat-o în opinia publică se slin-

cauete o cale spre omenie, încercău să risipească îmbicseala de nereșierii a atmosferii timpului lor. Nu trebuie, desigur, să exagerăm profunzimea acestui protest, limitat în fond la o frondă glumească și fără consecințe. O avocăm azi cu simpatia și înțelegerea firească față de manifestările sincere, lumtuloase, neșupuse ale unei îndepărtate copilării. De aceea nu se parut excelentă ideea, realizată în spectacolul Teatrului de Comedie, de a deslășura întreaga acțiune în lala unui pian vechi, la care o pianistă îmbrăcată în costumul bunicii interpretează fără ostentatie melodii de demult. Reprezentarea capătă astfel farmecul unei reconstituirii „de epocă”, sugerînd spectatorului distanțarea istorică absolut necesară.

Fără a avea împlinirea literară a „Omului cu mirloaga”, comedia lui Ciprian posedă reale virtuți teatrale, valorificate în spectacol. Eroii piesei năzuiesc să dea frlu liber imaginației — și tocmai imaginația este o trăsătură distinctivă a regiilor lui D. Erig și a scenografului I. Popescu-Udrisile. Ei au creat o lume scenică în care ficțiunea pare a se îmbina cu realitatea și unde farsa, gagul capătă adesea pronoia simbolică. Scenele de finis istorice de poliție sau barbu incompensabilă a subsecretarului de stat Dacian, care ajunge să acopere întreaga scenă, rămîn în memorie ca momente admirabile de invenție comică. Dar miezul spectacolului îl constituie claustrarea celor patru prieteni în „castelul” lor improvizat printre frunzele mărușii; aceste episoade sînt realizate cu o delicată fantezie, confirmînd, după părerea mea, că sub virulența satirică afil de decăz prezent în spectacolele lui Erig, se ascund egale disponibilități lirice. Cred, însă, că regia a suprapreciat multe dintre aceste decăz, dăruie ale festului, căușind să dea fiecărui poantă mărușii o pondere excesivă. Din această cauză, ritmul a avut de suferit, în special în prima și în ultima parte, pe care le-am simțit prea lungi, încărcate.

Purtătorii de cuvînt al „rățoilor” este Cirivis, și mi-a plăcut ca Radu Beligan a făcut din acest personaj nu un ghid, ci un poet al visării cu ochii deschisii, un filozof în falul lui. Cu farmacul aparte pe care îl dăruiește interpretului, cu o strălucire de venicică tinerețe, Cirivis ne apare nu alii ca un extravagan, ci ca un om care și-a păstrat omenia, un om plin de căldură și sensibilitate. Amicii săi sînt interpretări de Mihai Păla-deșcu Gh. Dinică și Marin Moraru, comedieni de o înzestrare deosebită, o adevărată „triple de aur” a Teatrului din spatele Poștei. Ei știu să joace scenele bufe, de parșitare a convenționalismelor burgheze, cu o plastică grațioasă și expresivă, cu un zîmbet subțire. Toașii, reacțiilor în grup li s-a dat mai mult atenție decît individualizării fiecărui personaj, ceea ce a dus la o amune schematizare, la atenuarea colorului uman al grupului de „rățoi”. O figură de mare originalitate și relief crează Ion Lucian (Rosenzweig), demostîndu-și — ca și în „Sveik” sau „Rinoceri” — stăpînirea mărușii a artei compoziționale. Mircea Albușescu a redat moga gănușoasă e Domnului cu barbu, mișcînd nu numai pe înfrîșirea exteroară, ci mai ales pe o nuanțată folosire a vocii. Alte roluri au fost interpretate de Vasile Tăstaman, care a dat Efimiei multă ingenuitate, Dem. Savu, plin de umor în rolul Bucălăului, Amza Păllea, un comisar grosolan și ridicol, Costel Constantin, Ronea Avram, D. Ghese, Dorina Rozali, V. Plăbăreanu, Grigore Gonla, Liviu Hanuliu ș.a. Remarcăm debutul lui Radu Cazan, care aduce o noia comică personală.

La pian: Sanda Toma. O reverență surizătoare, complice, spre public și o prezență continuă, inteligentă, subtilă în discreția ei. Rol mare, rol mic? Noțiunea începe să dispară din teatrul modern. E suficient să spunem că buniciu cu coc sur și cu pînenez a cuceri sala.

Andrei BĂLEANU

Cercetător în imensul „laborator” al naturii

de acad. N. SĂLĂGEANU

Am avut satisfacția și mîndria de a constata că UNESCO, în calendarul aniversărilor pe 1966, relevă un sir de personalități promimente românești, savanți și artiști de cîntă români, a căror creație reprezintă un valoros și recunoscut aport la cultura și arta universităților. Se află printre aceștia și academicienul Emanoil Teodorescu care, prin lucrările sale în domeniul botanicii și a cucerit un bine meritat prestigiu atît în țară, cit și în străinătate.

Emanoil Teodorescu s-a stîns în al 83-lea an al vieții, după ce a crescut cu patriotism și dăruire de sine mai multe generații de specialiști, reputația lui științifică fiind consacrată prin alegerea sa ca membru activ al Academiei noastre și membru corespondent al Academiei de Științe din Franța.

Principala lui metodă de lucru a fost cultivarea unor plante — alge, ciuperci, mușchi, ferigi, plante cu flori — în condiții neobișnuite. Una din problemele care l-au preocupat în tot cursul vieții a fost studiul acțiunii lumii asupra formei și structurii plantelor. La plantele crescute în întuneric, bunăoară, s-a observat că celele frunzelor sînt mai puțin diferențiate, iar spațiile intercelulare foarte mici, așa-numitul fenomen al etiolării, de pe urma căreia frunzele se micșorează, iar tulpinile devin firave. Sînt remarcabile experiențele prin care, cultivînd plantele în așa fel încît o parte a tulpinii cu frunze era expusă luminii, iar o parte menținută în întuneric, sovanții a descoperit că procesele de creștere au loc în frunzele crescute la lumină împiedică, în parte, și etiolarea celor crescute în întuneric.

Ales deputat din partea forțelor democratice populare în anul 1948, el a salutat, ca presedinte de vîrstă, pe adevărații reprezentanți ai poporului nostru, înfrunți în prima Mare Adunare Națională a tineretii noastre republicii populare.

Acad. Teodorescu a studiat cu multă atenție lumea algelor, descoperind în țara noastră două specii alge Gondoliella, de culoare albastră, în formă de lăbeab, și alga Danziella de culoare verde și formă ovală. În prezent se fac cercetări intense, pe plan mondial, în vederea cultivării în masă a algei Danziella.

Acestea sînt doar cîteva aspecte ale bogatelor cercetări întreprinse de marele botanist și biolog Emanoil Teodorescu. Datele fiind însemnate la lor practică, aceste cercetări sînt continuate astăzi, în condiții noi și mult mai avantajoase, de foștii lui elevi, în laboratoarele moderne utilizate ale Institutului de biologie „Traian Săvulescu”, la catedra de fiziologie a plantelor a Facultății de biologie din București, în alte institute științifice de specialitate.

Un mare matematician, Felix Klein, afirmă o dată că pe traiectoria procesului de formare a unui profesor de matematică se frăgustrează de obicei două momente de discontinuitate: în trecerea sa din cursul liceului în perioada studiilor superioare și, al doilea, cînd își începe activitatea la catedră, după absolvirea facultății. Dincolo de caracterul al unor matematicieni, această afirmație reflectă oprită, desori acreditată în cursul timpului, poitiv căreia matematica, o dată constituită ca știință care operează cu noțiuni ajunse la un înalt grad de abstractizare cu greu poate fi „readaptată” diferitelor trepte de înțelegere ale diferitelor vîrste. Și astăzi încă este prezentă ideea că un capitol sau altul, o demonstrație sau alta din știința numerelor nu poate fi predată decît la un anumit nivel de pregătire a elevilor. Afirmarea evidentă nu este deloc eronată, alia vreme cîl are în vedere posibilitățile concrete de înțelegere ale tinerilor, cărora, după cum bine se știe, nu le poți înfrîșia secretele unei științe oricum și oricît. Ea încetează însă de a avea un suport real cînd pleacă de la premisa că o generație de tineri între 15—18 ani, bunăoară, posedă unul și același nivel de gîndire abstractă, indiferent de epoca în care trăiește.

Este evident că în privința adevăratilor fundamentale, gîndirea matematică s-a împogădit considerabil, fără însă ca prin aceasta să-și rectifice proa mult componentele sale inițiale, ca axiome, teoreme și demonstrații elaborate cu mii de ani în urmă ne sînt și astăzi indispensabile. Cînd e vorba însă de a le alcătui într-o disciplină școlară, e firesc să intervină spiritul de selecție prin care se acordă prioritățile elementelor moderne, adică celor ce, într-un fel sau altul, oferă cadre mai stricte anumitor fenomene științifice contemporane.

SPIRITUL DE SELECȚIE ÎN MATEMATICA DE LICEU

acad. Gheorghe MIHOC

le în afara cărora o disimiplină, oricît de sistematică expusă, se transformă într-un domeniu arid și greu accesibil pentru elevi.

În ce mă privește, consider că îmbunătățirea predării matematicii în liceu solicită mai înfrîșii modifiacii în alcătuirea programelor școlare și, respectiv, a manualelor. E vorba, în primul rînd, de necesitatea introducerii teoriei mulțimilor și a opera-

țiilor elementare care se pot face cu ea. Experiența arată că greutatea cea mai mare în această direcție nu vine, cum s-ar putea obiecta, din partea elevilor, care învață relativ ușor aceste noțiuni și pot să le aplice în sfera activității lor practice, cit din partea unor profesori care n-au învățat această materie în universitate. De aceea, concomitent cu introducerea studiului acestui nou capitol în școală va trebui să se preocupe perfecționarea pregătirii metodice a profesorilor de specialitate, în curs de realizare într-o mare măsură prin acțiunile inițiate periodic de Ministerul Învățămîntului sau de Societatea de Științe matematice.

O dispoziție binevenită

TEATRE

Filarmonica de stat „G. Enescu” (la sala mică a Peletului — orele 20). CONCERT DE MUZICĂ DE CAMERĂ.
Teatrul de Operă și Balet — COPPELIA — 19.30.
Teatrul de stat de operă — PRINTEȘA CIRCOLUI — 19.30.
Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): OAMENI ȘI SOARECI — 19.30, (sala Studio): O FEMEIE CU RANI — 19.30.
Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ.
Teatrul „Mihail Gherășel”: VIFORUL — 20.
Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): AU FOST O DATĂ... DOUĂ ORFELINE — 20.
Teatrul Muncitoresc C.F.R. (la Teatrul Mic): PE 40 M. LUNGIME DE TINDĂ — 19.30.
Teatrul „Mihail Gherășel”: VIFORUL — 20.
Teatrul „C. I. Nottara”: SPECTACOL BRECHT — 20.
Teatrul „Tănderic”: (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCODILUL — 19.30, (sala din str. Academiei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — 17.

Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): RE-VISTA DRAGOȘTEI — 20, (sala Victoria): CU MUZICĂ E DE GLUMIT — 20.
Cercul de stat: VARIETAȚIA LA CIRC — 19.30.

CINEMA

HAIDUCII — cinemascop: Patria — 10, 12.15, 14.30, 16.45, 19, 21.15, București — 9.15, 11.30, 13.45, 16.30, 18.45, 21, Filmarea — 9.15, 11.30, 13.45, 16, 18.15, 20.30, Grădina — 20.25, Filmul — PARTIZAN BELGRAD — REAL MADRID. Finala Cupei campionilor europeni. Transmisie de la Bruxelles. În povă: Filmul de desene animate: „Un bloc neobișnuit” — 22.15 — Preludiu estival — reportaj filmat realizat de Studiul de televiziune — 22.25 — Parada vedetelor: Sylvie Vautan, Guy Mardel, Françoise Hardy, Claude François, Sheila, Daniel Girel, Patricia Carli, Jean Ferrat, Dick Rivers, Christine Leball — 22.50 — Televiziunea de noapte — 23.00 — Buletin meteorologic.

OPERĂȚIUNEA „I”: Festival — 10, 12.30, 16, 18.30, 21.
O CLASĂ NEOBIȘNUTĂ: Victoria (completare Sulița Băneală) — 9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.45, Lira — 13.30, 18, la grădina — 20.
ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI: Central — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20.15.
VIATA ÎNCEPE LA ORA 8 SEARA: Un film (completare Cu acul și ata) — 15.30, 18; Cotroceni — 15.30, 18, 20.30.
DARCLÉE: Dolna (completare Orașul care iubeste) — 11.30, 15.30, 18, 20.30.
DUPĂ MINE, CANALIHI — cinemascop: Giulești — 15.30, 18, 20.30, Mioriia — 10, 12.30, 15.30, 18, 20.30.
NU PLINGE, PETER — cinemascop: Înfrîntura între poezie — 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
CORABIILE LUNGI — cinemascop: Dacla (completare Rîșinari) — 9.30—14 în continuare, 16.15, 18.30, 21.
HAI, FRANTA! — Buzești (completare Pictorul din Praga) — 10, 13.30, 16, 18.30, la catedrală, 20.30, Flăcără (completare Stațiunea de prețurare a balenelor) — 10, 16, 18.15, 20.30.
VANITA VANINI: Crîngăși — 15.45, 18, 20.15.
AVENTURA: Grivita — 9, 12, 15, 18, 21, Tomis — 9.30, 12.15, 15, 17.45, 20.30, la grădina — 19.45.
IN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE: Lucașeu — 8.30, 11, 13.30, 16, 18.30, 21, Capitol — 9.45, 12.30, 15.15, 18, 20.45, la grădina — 20, Feroviar — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20, Excelșior — 10.15, 13, 15.45, 18.30, 21.15, Grădina „Doina” — 20, Arelene — Libertății — 20, Modern — 9.30, 11.45, 14, 16.30, 19, 21.15.

OPERĂȚIUNEA „I”: Festival — 10, 12.30, 16, 18.30, 21.
O CLASĂ NEOBIȘNUTĂ: Victoria (completare Sulița Băneală) — 9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.45, Lira — 13.30, 18, la grădina — 20.
ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI: Central — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20.15.
VIATA ÎNCEPE LA ORA 8 SEARA: Un film (completare Cu acul și ata) — 15.30, 18; Cotroceni — 15.30, 18, 20.30.
DARCLÉE: Dolna (completare Orașul care iubeste) — 11.30, 15.30, 18, 20.30.
DUPĂ MINE, CANALIHI — cinemascop: Giulești — 15.30, 18, 20.30, Mioriia — 10, 12.30, 15.30, 18, 20.30.
NU PLINGE, PETER — cinemascop: Înfrîntura între poezie — 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
CORABIILE LUNGI — cinemascop: Dacla (completare Rîșinari) — 9.30—14 în continuare, 16.15, 18.30, 21.
HAI, FRANTA! — Buzești (completare Pictorul din Praga) — 10, 13.30, 16, 18.30, la catedrală, 20.30, Flăcără (completare Stațiunea de prețurare a balenelor) — 10, 16, 18.15, 20.30.
VANITA VANINI: Crîngăși — 15.45, 18, 20.15.
AVENTURA: Grivita — 9, 12, 15, 18, 21, Tomis — 9.30, 12.15, 15, 17.45, 20.30, la grădina — 19.45.
IN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE: Lucașeu — 8.30, 11, 13.30, 16, 18.30, 21, Capitol — 9.45, 12.30, 15.15, 18, 20.45, la grădina — 20, Feroviar — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20, Excelșior — 10.15, 13, 15.45, 18.30, 21.15, Grădina „Doina” — 20, Arelene — Libertății — 20, Modern — 9.30, 11.45, 14, 16.30, 19, 21.15.

Teatrul „Mihail Gherășel”: VIFORUL — 20.
Teatrul „C. I. Nottara”: SPECTACOL BRECHT — 20.
Teatrul „Tănderic”: (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCODILUL — 19.30, (sala din str. Academiei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — 17.
OPERĂȚIUNEA „I”: Festival — 10, 12.30, 16, 18.30, 21.
O CLASĂ NEOBIȘNUTĂ: Victoria (completare Sulița Băneală) — 9.30, 11.45, 14, 16.15, 18.30, 20.45, Lira — 13.30, 18, la grădina — 20.
ADEVĂRATA FAȚĂ A FASCISMULUI: Central — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20.15.
VIATA ÎNCEPE LA ORA 8 SEARA: Un film (completare Cu acul și ata) — 15.30, 18; Cotroceni — 15.30, 18, 20.30.
DARCLÉE: Dolna (completare Orașul care iubeste) — 11.30, 15.30, 18, 20.30.
DUPĂ MINE, CANALIHI — cinemascop: Giulești — 15.30, 18, 20.30, Mioriia — 10, 12.30, 15.30, 18, 20.30.
NU PLINGE, PETER — cinemascop: Înfrîntura între poezie — 14.30, 16.30, 18.30, 20.30.
CORABIILE LUNGI — cinemascop: Dacla (completare Rîșinari) — 9.30—14 în continuare, 16.15, 18.30, 21.
HAI, FRANTA! — Buzești (completare Pictorul din Praga) — 10, 13.30, 16, 18.30, la catedrală, 20.30, Flăcără (completare Stațiunea de prețurare a balenelor) — 10, 16, 18.15, 20.30.
VANITA VANINI: Crîngăși — 15.45, 18, 20.15.
AVENTURA: Grivita — 9, 12, 15, 18, 21, Tomis — 9.30, 12.15, 15, 17.45, 20.30, la grădina — 19.45.
IN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE: Lucașeu (completare) — 8.30, 11, 13.30, 16, 18.30, 21, Capitol — 9.45, 12.30, 15.15, 18, 20.45, la grădina — 20, Feroviar — 9, 11.45, 14.30, 17.15, 20, Excelșior — 10.15, 13, 15.45, 18.30, 21.15, Grădina „Doina” — 20, Arelene — Libertății — 20, Modern — 9.30, 11.45, 14, 16.30, 19, 21.15.

Teatrul „Mihail Gherășel”: VIFORUL — 20.
Teatrul „C. I. Nottara”: SPECTACOL BRECHT — 20.
Teatrul „Tănderic”: (sala din Calea Victoriei): KATIA ȘI CROCODILUL — 19.30, (sala din str. Academiei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — 17.

PLECAREA UNEI DELEGAȚII DE ACTIVIȘTI AI P. C. R. ÎN R. P. BULGARIA

La invitația C.C. al P.C. Bulgar, marți dimineața a plecat spre Sofia, în schimb de experiență, o delegație de activiști ai Partidului Comunist Român...

sa, au fost prezenți Mihail Florescu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid.

A fost de față Gheorghe Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

(Agerpres)

Cronica zilei

În cadrul schimburilor culturale prevăzute în acordul dintre uniunile de scriitori din România și U.R.S.S. ne vizitează țara scriitorilor sovietici Victor Rozov, Gabit Musrepov, Tatiana Ivanova și Maia Ganina.

Marți dimineața a plecat la Sofia, la invitația Uniunii Scriitorilor din Bulgaria, o delegație de prozatori români formată din Lucia Demetrius, Remus Luca, Nicolae Velea și Al. Ivan Ghilia. Ei vor

participa la întâlnirile cu scriitorii și cititorii bulgari organizate cu prilejul apariției în țara vecină a Antologiei de nuvele românești.

La Ambasada R. S. Cehoslovace a avut loc marți noaptea o recepție în onoarea delegației din Ansamblul de Pandantim din Praga, condus de Ladislav Flaika. Au luat parte reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ministerului Afacerilor Externe, Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale, O.S.T.A., oameni de cultură și artiști.

Au fost prezenți membri ai Corpului diplomatic.

Cu același prilej, Oficiul de spectacole și turnee artistice — O.S.T.A. — a oferit un concert.

La invitația municipalității orașului Nanterre marți dimineața a plecat în Franța o delegație a orașului Craiova condusă de Petre Gigea, președintele comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Craiova. Vizita delegației române are loc în cadrul relațiilor de înfrățire statornicite între orașele Craiova și Nanterre.

(Agerpres)

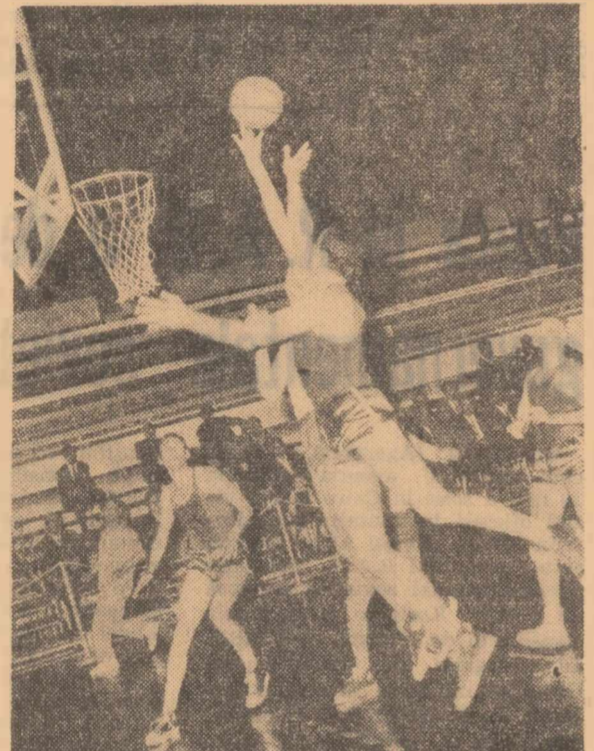
CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea s-a menținut instabilă și a continuat să se răcească în jumătatea de nord a țării, unde cerul a fost schimbător și au căzut ploaie locale și sub formă de averse, mai ales în Moldova. În celelalte regiuni vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil. Vântul a suflat slab, până la puternic, excepțional Dobrogea, unde a avut intensificări locale până la tare, predominant din vest.

Temperatura aerului la ora 14 scade între 12 și 18 grade. În București și în cursul de încălzire. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse locale de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vânt potrivit din sectorul estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 18 și 28 grade. În București și în cursul de încălzire. Cerul va fi schimbător. Vor cădea ploaie de scurtă durată, mai ales în cursul după-amiezilor.

Tempul probabil pentru zilele de 12, 13 și 14 mai. În țară: Vremea în curs de încălzire. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse locale de ploaie însoțite de descărcări electrice.

Foto: S. Cristian

ACTUALITATEA LA BASCHET

● În meci restantă, Dinamo-Politehnica 73-66 ● Turneul final între 17-21 mai la București

Echipele bucureștene Dinamo și Politehnica au susținut aseară, în sala Florescu, un meci restantă contând pentru campionatul masculin al categoriei A. Dinamoviștii au câștigat cu 73-66, victoria conturându-se mai clar abia în a doua repriză, când mai puțin experimentații lor adversari n-au putut menține ritmul de joc din prima parte a întâlnirii.

În cursul acestei săptămâni, Dinamo mai are de jucat două meciuri restantă: cu Rapid (joi) și Steaua (duminică), după care amatori de baschet din Capitală vor putea urmări, mai clar abia în a doua repriză, când mai puțin experimentații lor adversari n-au putut menține ritmul de joc din prima parte a întâlnirii.

În cursul acestei săptămâni, Dinamo mai are de jucat două meciuri restantă: cu Rapid (joi) și Steaua (duminică), după care amatori de baschet din Capitală vor putea urmări, mai clar abia în a doua repriză, când mai puțin experimentații lor adversari n-au putut menține ritmul de joc din prima parte a întâlnirii.

Astăzi la Bruxelles

Finala „C.C.E.” la fotbal

Echipele Real Madrid și Partizan Belgrad se înfruntă astăzi la Bruxelles în finala „Cupelor campionilor europeni” la fotbal. Meciul este așteptat cu interes, întrucât echipa madrilenă păstrează din vechia gamitură numai pe Gento, extrema stângă, în timp ce la Partizan evoluează jucători cu bogată experiență internațională ca portarul Soskic, fundașul Jusi, atacantul Kovacevic etc.

Meciul de la Bruxelles va fi transmis și la postul nostru de televiziune, cu începere de la ora 20,30.

ȘAH: S-A ÎNCHIEAT TURNEUL INTERNAȚIONAL DIN CAPITALĂ

Turneul internațional de șah de la București s-a încheiat ieri cu victoria marelui maestru internațional Viktor Korcinoi (U.R.S.S.). El a totalizat 12,5 puncte, fiind urmat de campionul țării noastre, Florin Gheorghiu (10 puncte), fostul sovietic Kavalek (9,5 puncte) și iugoslavul Matulovic (9 puncte). Dintre reprezentanții noștri, o frumoasă performanță a avut

și B. Soos, care cu acest prilej a obținut o nouă de mareștru internațional. Rezultatele ultimei runde: Korcinoi—Garcia 1-0; Matulovic—Ciociltea 1-0. S-au soldat cu remiză partidele: Minci—Parloș, Ghițescu—Pavlov, Badnerșki—Kolerov și Gheorghiu—Neamju. Partida Soos—Czerniak a fost întreruptă cu avantaj pentru Soos.

„CURSA PĂCII”

Competiția ciclistă internațională „Cursa păcii” a continuat marți cu etapa a doua. Praga—Liberec. La capătul celor 132 km a sosit primul italianul Pietro Guerra (în vârstă de 22 ani), cronometrat în 3h 19'18". Au urmat Petrov (U.R.S.S.) — 3h 19'54", Albionetti (Italia) și alți 42 de alergători sosiți în același timp. Dintre cicliștii români, Ziegler s-a clasat pe locul 50 (3h 20'56"). Ciumete —

57 (3h 21'17"); Ardeleanu — 61 (3h 22'05"); Suciu — 62 (3h 22'57"); Ciocan — 68 (3h 22'57"); Grigore — 84 (3h 25'53"). În clasamentul general individual conduce italianul Guerra — 6h 16'32", urmat de sovieticul Petrov — 6h 18'08", iar în cel pe echipe Italia (18h 55'18") urmată de U.R.S.S. și R.S. Cehoslovacă. Echipa României ocupă locul 13 cu 19h 14'31".

FOLCLORUL ȘI EDUCAREA GUSTULUI PUBLIC

(Urmare din pag. 1)

Aici este și o altă problemă: fiecărui material își are cerințele lui, se impune prelucrarea într-o tehnică anume, decorat cu motive care îi se potrivește. E o parte integrantă a tradiției — o lege nescriasă, a cărei încălcare duce la apariția unor hibridi ca acele oribile vase din lemn lucrate la strung și pictate cu modele copiate de pe vasele din ceramică. La rândul ei, ceramica cunoaște uneori în etelurile cooperatelor o metamorfoză fel de inadmisibilă: apar obiecte jumătate „arșefitești”, jumătate „folclorice”, cum sînt vasele din lut cu intenții de modernitate dar care nu sînt nici moderne, nici populare. Ceramica modernă are exigențele, legile ei, și nu poate fi făcută după ureche. Pe de altă parte, există o întreagă gamă de obiecte — bibelouri, jucării imaginare cu haz de mestrii populari: pășărele, căprioare, cîini — obiecte modelate într-o manieră voil naivă, care le dă un farmec specific. Ele nu sînt naturale, sînt amuzante, foarte căutate și de străini. Dar nu se fac în atelierul de artizanat.

deslec în firguri. Explicația: ei cred că acestea sînt pe gustul celor de la oraș. Și într-adevăr, unii orășeni, cu gustul încă neformat, le cumpără. Or, cine sînt chemați să discearnă, dacă nu în primul rînd cei ce organizează și ar trebui să orienteze cu răspundere producția meșteșugărească? Cum spuneam, mulți oameni primesc lucrurile noi. De obicei, își împodobesc casele începînd cu acele obiecte care stau pe ceva orizontal (mai firzui își cumpără o pictură). Deci cu aceste obiecte se formează gustul publicului. Cum sînt aceste obiecte, așa va fi și gustul, și, după cum am văzut, aceste obiecte sînt deseori foarte urte.

Există așa-zise gobelinuri artizanale, care se vînd la O.C.L.-uri și pe sticle cu țesătură rară sînt pictate figuri de cercei mari, figuri de olandezi, care trebuie apoi brodate, sau perne vopsite pe care sînt desenați pitici, „nu-mă-uita”. O mamă care vrea să-și învețe tîlta să coasă cumpără asemenea modele de la prăvălie. Așa apar cusături cu portrete de țigănci în camerele de locuit sau în bucătării. Le fel, în sale unele femei copiază „motivele” de pe hîrțile de cuplor — vopsite în culori urte, care se vînd la papășării. O adevărată școală a prostului gust! Discuția în-țiro perspectivă mai largă, cred că ar trebui inițiate forme variate de îndrumare a marelui public consumator de artă, de explicare a modului în

O CLASĂ SOCIALĂ GENEROASĂ

(Urmare din pag. 1)

muncitoare făcea muncă voluntară pentru repararea plugurilor la case, cînd una din primele ocupații pe care o avea abia scăpăta de teroarea gloanțelor jandarmărești era cîlcășizarea neștinței a celor mai săraci. O nobilă generozitate însoțite istoria clasei muncitoare. Lingă zădărnica singelui vîrșat strălucite aldealui științei, al iluminării sufletelor.

Nu mi se pare împlător că tocmai această categorie de oameni, condamnată în regimurile burgheze la beznă inculturii, în momentul cînd a cucerit puterea a decretat că interesul său major este tocmai știința și arta. Săracii laboratoroarea de altădată au fost utilitate cu lucruri la care cercetătorii idealiști abia îndrăzneau să viseze, sume imense au fost acordate pentru cercetări și inginerii au fost puși la lucru, s-au ridicat teatre și cinematografe chiar în localitățile cele mai îndepărtate. Politica comunistilor de cultură este astfel poate cea mai minunată ocupație pe care are un partid de guvernămînt a oțelito-vredodată tuturei. Învățători,

profesori, savanți, cercetători, artiști ce abia vor să se așeze, alina încercînd abia primele pagini cu căpătai de lucru. Un cîntec și un suflet nou s-au ridicat de pretutindeni. Putem vorbi astăzi lingștită despre o revoluție tehnico-științifică, putem vorbi despre o revoluție a artelor. Se învață, se scrie și se citește imens, nivelul cultural al maselor este de-a dreptul surprinzător pentru cei ce privesc de departe acest fenomen. Un popor tînd și domnic de a se instrui întră flămînd în bibliotecă și nu renunță la propria îmbogățire spirituală, și în noaptea. Poșteți se inspiră cu entuziasm din laptele grandioase ale constructorilor. Prin stăvîlirea ațelor, prin ridicarea uzinelor, lumina merge peste păduri și cîmpii până în satele cele mai periferice, deplînd civilizația, zvonul de bucurie al poporului, cîntecul și dansul, lectura științifică și versul inapuit.

Recent țărănimea muncitoare s-a organizat într-o formă avansată de susținere a intereselor comune: a fost creată Uniunea cooperative agricole de producție, care unește forțele din lumea țărănimii. Idealurile acestei asociații vaste sînt cele ale clasei muncitoare. Uniunea dintre țărănime și muncitorime va duce și pe viitor la realizări despre care istoria va vorbi.

În raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia înaltele țeluri comune ale întregii societăți românești, țeluri de care este legată indisolubil și intelectualitatea, căreia îi revine rolul de onoare de a duce mai departe știința și arta românească.

Tot secretarul general al C.C. al partidului nostru la ultimul Congres al U.T.C.-ului rolul pe care-l vor avea știința și arta în viața de mine a țărănimii noastre, importanța însușirii cunoștințelor celor mai variate, posedarea unei culturi multilaterale: „Un loc principal în activitatea Uniunii Tineretului Comunist — se spune cu acel prilej — trebuie să-l ocupe cultivarea în masele tineretului a pasiunii pentru muncă, pentru știință și tehnică, pentru activitatea în producție. Uniunea Tineretului Comunist trebuie să ofere un larg cadru organizat de activitate plăcută și instructivă, să inițieze varietate manifestări culturale-artistice, să dezvolte gustul pentru literatură și artă, să organizeze turismul, sportul de masă, contribuind la formarea unor tineri sănătoși, optimiști, cu un nivel ridicat de cultură”.

N-aș vrea să încheie aceste rînduri fără a mai spune încă odată că ceea ce i-a însușit totdeauna și îi însușește pe comunisti și în zilele noastre este dragostea pentru popor și patria noastră, grijă a dîncă și necurată față de viitorul și soarta României. Nu a existat vreodată în întreaga scurgere prin vreme a vechiului nostru vreau partid, vreau organizație de oameni mai conștienți de aceste adevăruri sînte. Partidul e patrie, e poporul, viitorul și fericecă tuture de astăzi și în veci.

VIZITA DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI GUVERNAMENTALE ROMÂNE ÎN R. D. VIETNAM

CUVÎNTĂRILE ROSTITE DE TOVARĂȘII EMIL BODNARAȘ ȘI NGUYEN DUY TRINH LA RECEPȚIA DE LA HANOI

HANOI 10 (Agerpres). — În timpul recepției oferite la Hanoi de delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, tovarășii Emil Bodnaraș și Nguyen Duy Trinh au rostit cuvîntări.

După ce a subliniat că poporul vietnamez muncește cu o tenacitate și o abnegație minunată pentru a-și făuri o viață liberă și fericească, tovarășul Emil Bodnaraș a spus:

„Succesele remarcabile obținute de oamenii muncii din Vietnamul de nord pe calea construcției socialiste sînt cu atât mai importante cu cît ele au fost dobîndite în condițiile agresiunii fătîșe a imperialismului american împotriva Vietnamului”. „Realizările în construcția socialistă a țării, în apărarea patriei, a spus vorbitorul, demonstrează în mod convingător, nu numai hărnicia și talentul poporului, dar și înaltul său spirit de sacrificiu, entuziasmul său revoluționar și forța sa invincibilă în lupta pentru dreptul la muncă pașnică, la libertate, la existența națională și la o viață mai bună. Nu există forță în lume care să poată împiedica victoria poporului vietnamez în această luptă dreaptă”.

Reamintind sprijinul pe care România îl acordă cauzei juste a poporului vietnamez, vorbitorul a subliniat că poporul român „consideră că poporul vietnamez trebuie să fie lăsat să hotărască liber soarta sa, fără avertisc din afară, în conformitate cu voința și interesele sale”.

În continuare vorbitorul a spus: „În cadrul convorbirilor pe care

le avem cu conducătorii partidului și statului dv., ne-am împărtășit reciproc preocupările partidelor noastre în construirea socialismului în cele două țări, în lupta pe care o duceți dv. pentru libertate, independență și unitatea teritorială a patriei, am făcut un schimb de vederi rodnic și util în legătură cu probleme de interes comun, precum și în legătură cu situația internațională actuală a mișcării muncitorești. Putem spune încă de pe acum că aceste convorbiri corespund în întregime prevederilor noastre; ele au exprimat hotărîrea fermă a celor două țări de a întări continuu relațiile de prietenie și de colaborare frățescă între partidele, țările și popoarele noastre și, în același timp, ele au demonstrat o completă identitate de vederi în legătură cu aprecierea principalelor probleme ale contemporaneității”.

În cuvîntarea sa, Nguyen Duy Trinh a urât poporului român succese în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, în realizarea obiectivelor planului cincinal de dezvoltare economică. În continuare el a spus: „În cursul vizitei dv. în țara noastră, ați avut înfîlniri și convorbiri cordiale cu conducătorii ai partidului și statului nostru, precum și cu diferite pături ale poporului nostru, ați putut constata marea stimă a poporului vietnamez față de poporul român frate și dorința constantă de a vedea dezvoltîndu-se și consolidîndu-se cu fiecare zi solidaritatea și prietenia între țările noastre. Ați putut constata,

de asemenea, că poporul nostru duce înainte munca și lupta și că este hotărît să lupte împotriva imperialismului american, pentru binele țării”.

Referîndu-se la lupta poporului vietnamez, vorbitorul a subliniat că aceasta este un proces de combatere continuă a imperialismului agresor. „Au trecut peste zece ani de construire a socialismului în Vietnamul de nord, am obținut mari realizări și poporul nostru este hotărît să le sporească și să le apere. Ori-care ar fi privațiunile și sacrificiile, compatrioții noștri din întreaga țară, unți ca un singur om, sînt hotărîți să lupte pînă la capăt pentru a apăra nordul, pentru a elibera sudul, pe calea reunificării pacifice a patriei și în același timp să-și îndeplinească obligațiile față de lagărul socialist, de mișcarea de eliberare națională și pacea lumii”.

În momentul în care imperialismul american intensifică și extind războiul în cele două zone ale țării noastre — a declarat în încheiere vorbitorul — dv. ați venit să transmiteți poporului vietnamez cuvîntul și sentimentele celor 19 milioane de români frați, care condamnă cu fermitate războiul de agresiune american, susțin pe deplin lupta justă a poporului nostru, poziția guvernului R.D. Vietnam exprimată în patru puncte și Declarația în cinci puncte a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Aceasta este o încurajare foarte pretioasă pentru întregul nostru popor”.

Mitingul de la uzina de construcții mecanice „Tran Hung Dao”

Cuvîntarea tovarășului Paul Niculescu-Mizil

HANOI 10 (Agerpres). — Marți dimineața, delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România condusă de tovarășul Emil Bodnaraș a vizitat uzina de construcții mecanice „Tran Hung Dao” din Hanoi. Oaspeții au fost însoțiți de Nguyen Van Tran, secretar al Comitetului Central al Partidului cel ce muncesc din Vietnam, ministru al industriei grele, Hoang Van Tien, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Hoang Tu, ambasadorul Republicii Democratice Vietnam la București.

Uzina a fost creată în anii puterii populare. În perioada cincinalului, care s-a încheiat anul trecut, ea a început să producă unele tipuri de piese de precizie pentru automobile și motoare Diesel.

Colectivul uzinei a întîmpinat cu deosebită căldură pe solii poporului român. Cînd au intrat în incinta întreprinderii, oaspeții au trecut printr-un coridor viu de muncitori, tehnicieni și funcționari care purtau fanioane tricolore și roșii. Pretutindeni se aflau lozinci în cinstea Partidului Comunist Român, a României socialiste, a poporului român și a prieteniei româno-vietnameze. Membrii delegației au vizitat secțiile întreprinderii, s-au întretinut cu muncitorii și inginerii, interesîndu-se de munca și viața lor.

Vizita s-a încheiat printr-un în-suflețit miting la care oaspeții au fost salutați cu căldură de directorul uzinei, Phan Hao.

Apoi tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a rostit o cuvîntare care a fost în repetate rînduri îndelung aplaudată.

Adresînd gazdelor un cald și frățesc salin de luptă din partea clasei muncitoare din România, a Partidului Comunist Român, a guvernului țării și a întregului popor român, tovarășul Paul Niculescu-

Mizil a declarat că în vizita la uzina delegația a înfîlnit o nouă mărturie a căldurii sentimente de prietenie sinceră și frățescă ce luminează puternic relațiile dintre popoarele română și vietnamez. „Vom face, a spus vorbitorul, să înflorească mereu această prietenie, să dea roade cit mai bogate în interesul ambelor popoare, al unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, al socialismului și păcii în lumea întreagă”.

Dupa ce s-a referit la rezultatele frumoase obținute de uzina, vorbitorul a spus: „Ne bucurăm ca aici crește și se călește un detașament puternic al clasei muncitoare vietnameze. Știm, tovarășii, că sînteți nu numai buni muncitori, dar și oștazi de nădejde ai patriei, că peste 60 la sută din efectivul uzinei face parte din unitățile de autoapărare și din trupele de vîntoare împotriva avioanelor dușmane. Munca voastră este o parte a activității entuziaste, profund patriotice, pe care o desfășoară poporul vietnamez sub conducerea încrezătorului Partid al cel ce muncesc din Vietnam”.

Subliniînd că oamenii muncii din țara noastră cunosc cu certitudine în piept poporul vietnamez agresivității imperialismului, pentru progres social și pentru apărarea păcii”.

Referîndu-se la înfîlnirile delegației române cu tovarășul Ho Si Min și cu ceilalți conducători ai partidului și guvernului Republicii Democratice Vietnam, vorbitorul a declarat: „Aceste înfîlniri au fost deosebit de rodnice și de folositoare. Ele vor avea drept rezultat o și mai puternică dezvoltare a prieteniei între țările, partidele și popoarele noastre”.

Mulțumind pentru cordialitatea și căldura tovarășească cu care a fost primită delegația română, vorbitorul a urât colectivului noi succese în producție, noi victorii în lupta pentru apărarea nordului și eliberarea sudului, pentru reunificarea patriei.

de opinia publică mondială. România acordă și va acorda pînă la capăt, pînă la victorie, ajutorul său deplin luptei poporului vietnamez”.

În continuare, vorbitorul a spus: „Muncind pentru dezvoltarea multilaterală a patriei sale, poporul român își aduce totodată contribuția la întărirea sistemului mondial socialist, a forțelor antimprialiste, ale progresului social și păcii”.

Consecvență principiilor internaționale, România dezvoltă activ relații de prietenie și colaborare tovarășească cu toate țările socialiste, militează cu hotărîre pentru promovarea în relațiile dintre state a principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc.

Partidul Comunist Român și guvernul Republicii Socialiste România își educ și își vor aduce și pe viitor întreaga contribuție la întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, convinși că aceasta constituie garanția succesului în lupta popoarelor lumii împotriva creșterii agresivității imperialismului, pentru progres social și pentru apărarea păcii”.

Referîndu-se la înfîlnirile delegației române cu tovarășul Ho Si Min și cu ceilalți conducători ai partidului și guvernului Republicii Democratice Vietnam, vorbitorul a declarat: „Aceste înfîlniri au fost deosebit de rodnice și de folositoare. Ele vor avea drept rezultat o și mai puternică dezvoltare a prieteniei între țările, partidele și popoarele noastre”.

Mulțumind pentru cordialitatea și căldura tovarășească cu care a fost primită delegația română, vorbitorul a urât colectivului noi succese în producție, noi victorii în lupta pentru apărarea nordului și eliberarea sudului, pentru reunificarea patriei.

ȘASE LUNI SUB PĂMÎNT

Timpe de șase luni, un francez în vîrstă de 25 de ani va trăi într-o grotă, la o adîncime de 70 de metri, în Alpii maritimi (50 de km nord-vest de Nizza). Izolat de lume, de influențele biologice ce va începe în a doua jumătate a lunii mai. Oamenii de știință sînt acum interesați în a studia comportarea omului și îndeosebi funcțiile ciclice ale individului lipsit de rezerle naturale obișnuite.

„Omul din grotă” (numele lui nu e încă dezvăluit) este deja pregătit pentru viața sub-

terană. El va trebui să trăiască într-o cavernă izolată de orice zgomot exterior, eliberat de „paznicul timp”. Înainte de somn, el va fi îmbrăcat într-un combinac special, ca și un cosmonaut, blindat de electrozi. Acestea vor transmite fără întrerupere printr-un cablu legat cu exteriorul toate datele ca și în medicina aerospațială: pulsul, temperatura, ritmul cardiac și respiratoriu, înregistrările electroencefalografice, mișcările globului ocular și ale mușchilor feței în timpul somnului.

CORESPONDENȚE

PARIS

Frământări în Spania

Telegramele din Madrid anunță: Manifestațiile studențești care au început cu patru săptămâni în urmă au continuat luni la Universitatea din Valencia. Mai multe sute de studenți au demonstrat în centrul orașului, cerând sindicate libere și libertatea presei. Tot luni, a avut loc la Barcelona o nouă demonstrație studențească.

Se anunță, de asemenea, că mulți dintre studenții arestați în ultimele săptămâni la Madrid mai sînt și azi în detențiune. Și la Barcelona, unde universitatea a fost închisă fără termen, un șir de conducători ai sindicatului democratic al studenților au fost înțemnițați, iar alții sînt urmăriți. Unii profesori au fost de asemenea reținuți la secțiile de poliție, pentru interogatorii.

O sursă principală a frământărilor studențești o constituie existența sindicatului oficial (S.E.U.), aflat sub controlul regimului franchist. „Acest sindicalism vertical care nu reprezintă absolut nimic — scrie revista franceză „Le Nouvel Observateur” — este în realitate o masină polițistă, un fel de plasă de oțel aruncată asupra universității, pentru a o paraliza”. Or, tocmai împotriva acestui sindicat se ridică studentimea.

În lupta lor studenții spanioli nu sînt singuri; ei simt solidaritatea activă a organizațiilor muncitorești și a unor pătri largi ale opiniei publice. Mișcarea studențească se înscrie în cadrul luptei patriotice pentru democratizarea vieții politice și sociale din Spania.

AL. GHEORGHIU

CAIRO

Planul

Feysal și realitatea

În timp ce regele Feysal al Arabiei Saudite colindă capitalele unor țări cu scopul de a înghițba șanșonul „pact islamic”, pe care să-l contraponă mișcării anticolonialiste din Orientul Apropiat, în propria sa țară crește curentul de opinie în favoarea unor transformări democratice, pentru o politică independentă. Ziarul libanez „Al Moharer” anunță că, la Mecca și la Ryad, o organizație secretă cunoscută sub numele de „Grupul de eliberare a locurilor sfinte” a împrăștiat manifeste, în care își exprimă opoziția hotărâtă față de orientarea actuală a Arabiei Saudite. Ziarul adaugă că scopul acestei organizații secrete, recent creată, este instaurarea unui regim constituțional, care să adopte o politică liberă de orice dependență față de Occident, formarea unui cabinet care să asigure drepturile cetățenilor. Manifestul cere, de asemenea, încetarea intervenției în afacerile yemenite.

Unele ziare arabe sînt de părere că existența crizei yemenite — iar fi cel regelui Feysal ideea creării pactului islamic, menit să apere rînduile vechi, să împiedice, în pofida fluxului mișcării de eliberare din Arabia de Sud și Aden, reeditarea unui fenomen ca Republica Yemenită. În legătură cu aceasta, unii observatori vorbesc de sprijinul acordat de unele puteri occidentale regelui Feysal. „Londra și indeosebi Washingtonul — scrie ziarul „Observateur Arabe” din Cairo — speră să transforme îninsul teritoriului bogal în petrol al Arabiei Saudite într-o puternică forțărea în jurul căreia se grupeze toate regiunile reacționare situate la est de Suez. Aceasta va permite Angliei și S.U.A. să-și apere uriașele interese petroliere”.

Toate acestea constituie izvorul unor adevărate nelămuriri în rîndul populației și au stat de altfel și la baza acțiunilor populare întreprinse în ultimele zile la Mecca și Ryad. Autoritățile încercă să înăbușe valul de indignare. Dar arestările masive n-au putut duce la descoperirea membrilor organizației secrete.

C. OPRICA

Puternică explozie la Saigon

Militari americani și saigonezi au deschis focul provocînd numeroase victime

SAIGON 10 (Agerpres). — Marți dimineașă, în centrul Saigonului s-a produs o puternică explozie provocată de o încălcare a plasă. Cum explozia a avut loc în apropierea unei clădiri ocupate de militari americani și a unei stații de autobuz folosite de obicei de către aceștia, ea a provocat o puternică panică în rîndul forțelor polițienești americane și saigoneze. Acestea au deschis imediat focul cu arme automate și mitraliere, fără a avea o țintă precisă. După cum transmite corespondentul agenției France Presse din Saigon, un camion ce transporta un grup de femei sud-vietnameze spre locul de muncă a devenit ținta gloanțelor, trei dintre femei fiind ucise, iar altele rănite. Au mai fost lovite de tirul automatelor clădirea unui spital, alte câteva auto-

buze și chiar un jeep american ce aducea întăriri polițienești americane. Potrivit primelor cifre, în cursul incidentului șase persoane și-au pierdut viața, iar 36 au fost grav rănite, dintre care 10 americani.

Descriind panica ce s-a produs în rîndul forțelor polițienești americane și sud-vietnameze, corespondentul agenției France Presse relatează că timp de aproape un ceas, aceștia au tras cu puști automate și cu mitraliere pe o rază de circa 200 de metri de la locul exploziei. În cercurile militare americane-saigoneze, întimplarea de marți dimineașă a provocat o vie îngrijorare. De altfel, explozia a avut loc în chiar centrul Saigonului, considerat pînă în prezent ca loc „mai sigur”.

Scăderi la bursa din New York

NEW YORK 10 (Agerpres). Bursa de acțiuni din New York a suferit luni una din cele mai mari scăderi ale cursurilor din ultimii ani. Indicele valorilor industriale Dow Jones a scăzut cu 16,03 puncte, ajungînd la 886,80 puncte. Aceasta a constituit cea mai mare scădere înregistrată la bursa din New York de la 22 noiembrie 1963, data asasinării președintelui Kennedy.

Comitetul celor 18 și-a încheiat lucrările

GENEVA 10. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: După aproape patru luni de activitate, Comitetul celor 18 state pentru dezarmare și-a încheiat marți, o dată cu cea de-a 263-a ședință, prima sa sesiune din acest an.

Observatorii consideră că discuțiile din această sesiune nu au marcat un progres substanțial în activitatea comitetului, așa cum cerea rezoluția Adunării Generale a O.N.U.

Comitetul celor 18 state pentru dezarmare se va reuni din nou la 14 iunie.

Proteste împotriva manevrelor Bundeswehrului în Franța

PARIS 10. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Peste 3000 de persoane au defilat pe străzile orașului Royan (departamentul Charante Maritime) în semn de protest împotriva manevrelor militare ale elementelor Bundeswehrului staționate în regiune, în cadrul trupelor N.A.T.O. Demonstrații s-au adunat în fața monumentului eroilor din război, unde a avut loc manifestația, în prezența deputatului U. N. R. — de Lipkowski, a consilierului general comunist Bely și a altor personalități reprezentînd organizația foștilor combatanți și diferite partide politice.

BELGRAD. Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, s-a înapoiat la 10 mai în patrie, după vizita de șase zile în Republica Arabă Unită, unde a avut convorbiri cu președintele Nasser.

SOFIA. Comitetul orașenesc Sofia al P.C. Bulgar și Comitetul pentru cultură și artă au inaugurat o serie de conferințe pentru oamenii de cultură bulgari. Cu acest prilej, în fața a numeroși scriitori, compozitori, pictori, artiști, lucrători din domeniul cinematografiei, oameni de știință, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a vorbit despre unele probleme ale situației interne și internaționale.

NEW YORK. Președintele grupului țărilor africane membre ale O.N.U., Theodore Idzumbire (Congo — Brazzaville), — a adresat marți președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U., J. G. de Beus (Olanda), o scrisoare din partea acestui grup conținînd convocarea „imediată” a Consiliului de Securitate pentru a relua dezbaterile privind problema rhodesiană.

MOSCOVA. Mihail Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini al Republicii Socialiste România, a avut o întâlnire cu V. Sașin, ministrul industriei de extracție a țiteiului al U.R.S.S. Au fost discutate probleme interesînd cele două țări.

BERLIN. Președintele Comisiei pentru relațiile internaționale a Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, Boško Siljević, a sosit la Berlin pentru o vizită în R. D. Germană. Va avea convorbiri cu reprezentanți ai Partidului Socialist Uni din Germania despre colaborarea pe viitor dintre cele două țări și va face un schimb de păreri în legătură cu problemele actuale ale mișcării muncitorești internaționale.

BUENOS AIRES. 350.000 de lucrători din administrația publică din Argentina au declarat luni o grevă de 48 de ore cerînd sporirea salariilor.

BERLIN. Paul Verner, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., l-a primit luni pe Henry Winston, membru al conducerii Partidului Comunist din Statele Unite, cu care a discutat probleme de interes comun. Convorbirea a demonstrat o deplină unitate de vederi între cele două țări, în toate problemele discutate.

SOFIA. Continuă lucrările Congresului al VI-lea al Sindicatelor din Bulgaria. Delegații la Congres au dezbătut rapoartele prezentate la primele două puncte ale ordinii de zi. Din partea sindicatelor din țara noastră a adus salutul Georgehe Petrescu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor.

PARIS. Marți a sosit la Paris o delegație a Sfatului popular al orașului Craiova, condusă de Petre Gigea, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Craiova, care la invitația municipalității orașului Nanterre face o vizită în Franța în cadrul relațiilor de înfrățire între cele două orașe.

SOFIA. La Sofia, s-a deschis prima Conferință a arhitecților din țările balcanice, organizată pe baza hotărîrii Comisiilor naționale pentru U.N.E.S.C.O. din țările balcanice. La lucrările conferinței participă Gustav Gusti, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare din Republica Socialistă România.

VARȘOVIA. La 10 mai, în R. P. Polonă s-a sosit, într-o vizită de două zile, primul ministru al Republicii Singapore, Lee Kuan Yew.

BELGRAD. La invitația Comisiei federale pentru energia atomică, marți a sosit la Belgrad o delegație de amatori români condusă de directorul Institutului de Fizică Atomică, acad. Horia Hulubei, care face o vizită în R.S.F.I.

Intrevederea dintre Mao Tze-dun și delegația albaneză

Stăruimurile cel de-al 1000-lea avion american doborîc zilele trecute deasupra teritoriului R. D. Vietnam. În prezent, numărul de avioane ale S.U.A. doborîte în R. D. Vietnam este de 1035

PEKIN 10 (Agerpres). — Mao Tze-dun, președintele C.C. al P.C. Chinez, a avut la 10 mai o întrevedere cu delegația de partid și guvernamentală a R. P. Albania, condusă de Mehmet Shehu, care se află într-o vizită oficială în R. P. Chineză. Au fost de față Ciu En-lai, Lin Biao, Den Siao-pin și alte persoane oficiale.

Cele două părți s-au situat pe poziții de deplină identitate de vederi în toate problemele discutate. Președintele Mao Tze-dun a oferit apoi o masă în cinstea delegației albaneze.

Sosirea la Paris a delegației Ministerului Industriei Chimice din România

PARIS 10 (Agerpres). — Marți a sosit la Paris o delegație a Ministerului Industriei Chimice condusă de Atanase Diaconescu, adjunct al ministrului industriei chimice, care, la invitația Centrului național de cercetare științifică din Franța, va face o vizită în cadrul programului de schimburi româno-franceze. Din delegație fac parte: Ion Sirbu, vicepreședintele Consiliului național al cercetării științifice, Elena Ceaușescu, directorul Institutului de cercetări chimice din București, A. Balaban, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, și Stelian Atanasiu, director adjunct al Institutului de cercetări chimice.

Delegația va vizita institute de cercetări din domeniul chimiei din regiunea pariziană, precum și din regiunile industriale ca Strasbourg și Lyon, va stabili contacte cu Delegația generală pentru cercetarea științifică și tehnică din Franța și Centrul național de cercetare științifică și va face un schimb de experiență în domeniul cercetărilor chimice.

Trei știri, aceeași semnificație

3 telegrame de presă, din 3 colțuri diferite ale globului, se relatează despre „succesul notabil” în rîndurile opiniei publice al unei propuneri prezentate de partidul democrat-socialist în cadrul controversei cu privire la viitorul bazelor străine pe teritoriul Japoniei. În esență, această propunere preconizează retragerea într-un interval de 4 ani a trupelor americane aliate în această țară. Autorii ei consideră că nu există temelii de ordin militar-strategic pentru ca, în timp de pace, Statele Unite să mențină în continuare, în Japonia, 12 baze aeriene și navale, precum și 140 de stabilimente militare. Propunerea noastră, subliniază ei, ar face să dispară aspectul cel mai trîntit al alianței cu S.U.A., care este prezența în Japonia, la peste 20 de ani de la război, a mai mult de 30.000 de militari americani.

o luptă aprigă pentru desființarea bazelor străine. Mai interesant este faptul că și în rîndurile partidului de guvernămînt, această idee cîștigă teren. De fapt, dezbaterile a început, ca să zicem așa, „din inițiativa guver-

continuare, a forțelor armate străine pe teritoriul țării și cu ripostă energetică față de o asemenea eventualitate. „O a doua știre, de astădată din Ankara. A început și se desfașoară prima fază a tratativelor dintre Turcia și S.U.A. în

licitația lor strategică a fost anihilată de dezvoltarea tehnicii militare nu cu alt rol decît acela de a servi ca instrument de presiune, de amestec în treburile interne ale unor state suverane.

COMENTARIU

vederea revizuirii acordurilor încheiate în 1950, în special în ce privește privilegiile militarilor de la bazele americane, pe care cercurile conducătoare din Turcia le consideră — așa cum scrie presa turcă — incompatibile cu interesele naționale, cu demnitatea țării. „Ca pe vremea capitulațiilor” — cum a scris ziarul „Cumhuriyet”.

Fapt este că în Anglia, în Aden și în Cipru, la Gibraltar ca și la Malta, pretinzîndu-se unde sînt amplasate cele 3000 de baze militare pe teritoriul străine, lozincă „pleacăți acasă, trupe ocupante”, însușește o largă mișcare a maselor și a oamenilor politici clarvăzători. Ei văd și judecă: aceste baze, mai ales după ce semni-

ficăția lor strategică a fost anihilată de dezvoltarea tehnicii militare nu cu alt rol decît acela de a servi ca instrument de presiune, de amestec în treburile interne ale unor state suverane.

Ultima telegramă este din Ottawa și înregistrează satisfacția opiniei publice că abandonarea bazelor lor militare din Franța, ca urmare a recentelor hotărîri ale guvernului de la Paris, va aduce bugetului o economie de 15 milioane de dolari. De unde se vede că și în țările care și-au trimis trupe pe teritori străine se apreciază folosesele care decurg din retragerea lor. Englezii și-au putea învidia pe canadieni, ce bine ar prinde balamucii de plăți engleze cele aproximativ 300 milioane de lire cît consumă din buget întreținerea bazelor la „est de Suez”.

3 știri, din 3 colțuri ale lumii. Aceeși semnificație: Existența bazelor militare și dislocarea de trupe în alte țări este un anacronism incompatibil cu independența și suveranitatea lor, cu relațiile normale dintre state.

I. FINTINARU

Vizita în R. A. U. a delegației guvernamentale sovietice

CAIRO 10 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, la 10 mai a sosit la Cairo într-o vizită oficială la invitația președintelui R.A.U., Gamal Abdel Nasser, și a guvernului R.A.U., delegația guvernamentală sovietică condusă de Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din delegație fac parte Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe, P. S. Neporoini, ministrul energiei și electricității, S. A. Skakikov, președintele Comitetului de stat pentru problemele

relațiilor economice externe de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., amiralul S. G. Gorskov, locțiitor al ministrului apărării, comandantul suprem al flotei maritime militare a U.R.S.S.

Pe aeroportul central din Cairo delegația a fost primită de Gamal Abdel Nasser și de alți conducători ai R.A.U.

În aceeași zi, Alexei Kosighin a făcut o vizită lui Gamal Abdel Nasser. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Noutăți culturale

Nu numai barometrele și buletinele meteorologice indică frumusețea noului anotimp sosit triumfal cu întregul lui cortegiu de magnolii înflorite, cer senin și a valanșe de turiști. Primăvara a înscris pe agenda actualității culturale italiene noi și bogate manifestări în cele mai diferite domenii.

Un eveniment de seamă în viața culturală a Italiei l-a constituit acordarea premiului internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare” marelui sculptor Giacomo Manzù, artist umanist, dotat cu o mare forță poetică, ale cărui lucrări ogîndesc lupta oamenilor simpli pentru cele mai nobile idealuri de libertate și democrație. Exponent al realismului în artă, aflat încă din tinerețe pe baricadele luptelor sociale, Manzù a dăruit cele mai grătore momente din viața poporului său.

batere asupra „cinematografului de dialog”, a cărei tematică principală a fost prezența omului în cinematografia de astăzi, precum și funcția filmului în promovarea valorilor umane. Dezbaterile, la care au participat cineaștii de valoare, printre care Nanny Loy, Blasetti, Bellonchio, Pandolfi, a prilejuit defîntarea unor poziții și puncte de vedere tocmai fiind seama de faptul că în prezent se produc o serie de filme în care predominant este latura comercială, trecîndu-se cu vederea mesajul pe care trebuie și poate să-l aducă în rîndurile spectatorilor cinematografului.

ROMA

originală, legătura textelor prezentate de Dante și de Virgiliu fiind făcută de un lector care recita versuri.

Este pentru prima oară în dramaturgie cînd se încearcă o dramatizare după Dante.

Pentru că tot sîntem în domeniul vieții teatrale, merită notat și un alt spectacol cu un caracter inovator pus în scenă la Roma de către „Teatro Club”. Este vorba de o antologie dedicată lui Jean Paul Sartre. A fost o bogată evocare, plină de material informativ, de la teatrul fizic la proză, de la publicistică la evocări autobiografice.

De curînd a avut loc, la Assisi, o interesantă dez-

Intr-o convorbire pe care am avut-o cu Cesare Zavattini, cunoscutul scenarist spunea: „Oamenii de artă trebuie să-și consacre întregul talent artistic adevărate închinare frumuseții morale a omului, luptelor și năzuințelor sale spre mai bine”. De altfel, regizorul Loy, cunoscut prin pelicula sa închinată eroice lupte a napolitanilor în timpul Rezistenței, „Patru zile la Napoli”, spunea, la întîlnirea de la Assisi că „problemele istorico-sociale ogîndite de neorealism sînt și astăzi actuale”.

Ion MARGINEANU

„America Latină este în mișcare”

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Într-un discurs rostit în Senatul S.U.A., senatorul Robert Kennedy a declarat că „o revoluție este inevitabilă în America Latină” și și-a exprimat părerea că Statele Unite nu o pot împiedica. Kennedy a prezentat tabloul mizeriei pe care a înfîlțit-o în cursul vizitelor sale recente pe continentul latino-american, criticînd politica guvernului Statelor Unite față de această regiune a lumii și, în special, refuzul guvernului Johnson de a suține un dialog cu elementele progresiste. „America Latină este în mișcare — a spus Kennedy. Rămășițele trecutului se află sub asaltul forțelor care cer schimbări”.

IZRAEL. Studenții ai universității din Ierusalim manifestînd împotriva vizitei fostului cancelar vest-german Adenauer